

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 126, ЧИСЛО 14, П'ЯТНИЦЯ, 5 КВІТНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 14, FRIDAY, APRIL 5, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

31 березня...

Петро Часто

Ознака і доказ демократичності України: до самого дня виборів ніхто не міг ні вирахувати, ні вгадати прізвище переможця. Україна – не Росія, де „переможець” відомий задовго до голосування, бо він сам себе вибирає. Єдине не викликало жодних сумнівів – що справа не обійдеться одним колом, як це було у 2014 році. Тоді українське суспільство, ще не охололо після революційного Майдану і величезною мірою консолідоване ним, зрозуміло і відчуло потребу діяти швидко і „тягнути в один гуж”. То був історичний час національного пробудження і піднесення, в якому Україна вже не словами, а ділом засвідчила, що вона – не Росія і Росією ставати не має наміру.

Ця потреба нікуди не поділася й тепер, однак, за п'ять останніх років українська політична еліта не виказала потрібної для швидкого розвитку єдності і цілеспрямованості, а вроджену демократичність нашого народу вороги української державної незалежності уміло використовували для подрібнення і розпорошення перспективних сил суспільства. Це й спричинило появу аж чотирьох десятків кандидатів на президентський пост – удвічі чи навіть утричі більше від оптимальної кількості. У цьому випадку годі чекати відповідального, мудрого вибору, за яким побачимо щире вболівання за дальшу долю України.

Отже, у день виборів, 31 березня, в країні діяло 199 територіальних виборчих округів, а всіх виборців Державний реєстр налічує майже 30 млн. Виборчі дільниці працювали у багатьох країнах і дуже активно, зокрема у США й Австралії. У Варшаві, в Берліні, Празі, Таллінні українці вистояли довгі черги, аби здійснити своє вкрай важливе громадянське право.

На шосту годину вечора стали відомі висліди чотирьох екзит-полів, між собою вони різняться дуже мало. Згідно з усіма чотирма, за коміка Володимира Зеленського віддали свої голоси 30 відс. виборців, за Петра Порошенка – майже 18 відс., за Юлію Тимошенко – 14 відс., далі, зі значним зменшенням, ідуть Юрій Бойко, Анатолій Гриценко, Ігор Смешко, Олег Ляшко, Олександр Вілкул.

В. Зеленський найбільшу перевагу мав на зросійщених півдні і сході країни, П. Порошенко – в національно свідомих західних областях.

Без порушень, певна річ, не обійшлося, в цілому по Україні їх знайшлося близько тисячі, але вони не були катастрофічні: незаконна агітація, спроби підкупу виборців, підпорування їх, пошкодження бюлетенів тощо. У цьому нема нічого дивного – згадаймо, як колись цісареві прислужники не допустили Івана Франка до австро-угорського парламенту, підкуповуючи і підполюючи галиць-

(Закінчення на стор. 17)

Зеленський провадить у виборах президента ЦВК закінчує підрахунок голосів

Радіо Свобода

КИЇВ. – Центральна виборча комісія опрацювала 99,99 відс. протоколів на виборах президента України, повідомлено 3 квітня.

За цими даними, у першому турі виборів продовжує лідувати Володимир Зеленський. Він набирає 30,24 відс. голосів виборців. На другому місці – Петро Порошенко – 15,95 відс.

Далі йдуть Юлія Тимошенко – 13,40 відс., Юрій Бойко – 11,67 відс., Анатолій Гриценко – 6,91 відс., Ігор Смешко – 6,04 відс., Олег Ляшко – 5,48 відс.

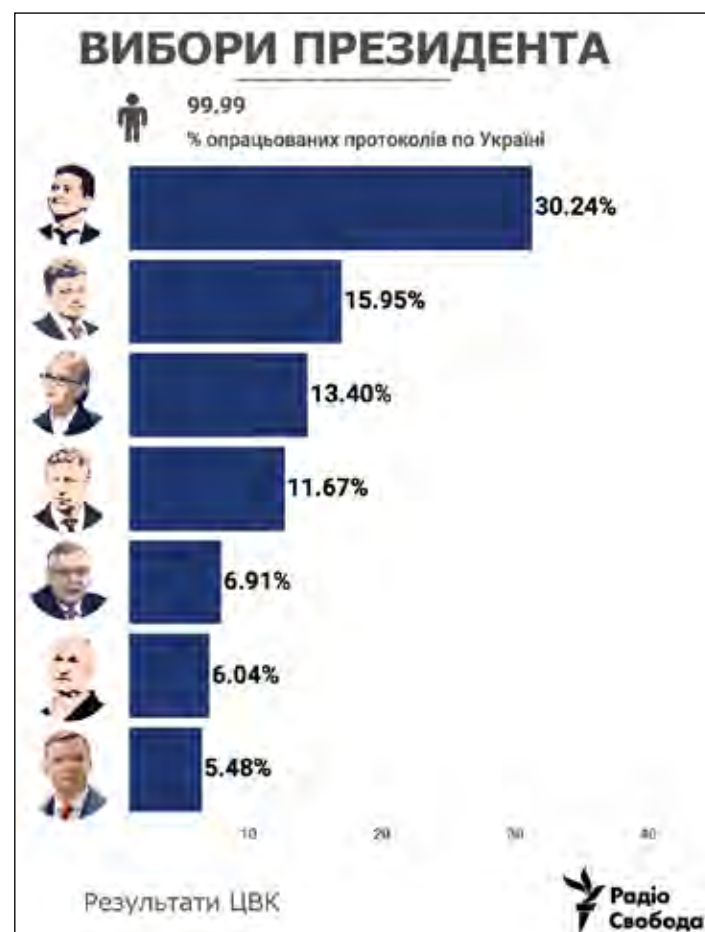
Загалом по Україні в голосуванні взяли участь 18,871,935 виборців. Вибори президента України відбулися 31 березня. Явка склала близько 62,8 відс.

Центральна виборча комісія має оголосити офіційні остаточні результати виборів до 10 квітня. Другий тур відбудеться 21 квітня.

Порошенко переміг у закордонному виборчому окрузі

Чинний президент України провадить на виборах голови держави в закордон-

(Закінчення на стор. 6)

Місія УККА оголошує про вільні та чесні вибори президента України

КИЇВ. – 31 березня Місія зі спостереження за виборами Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), що складається з 78 офіційно зареєстрованих спостерігачів, контролювала процес виборів та підрахунок голосів у дев'яти областях України: Дніпропетровській, Івано-Франківській, Херсонській, Київській, Львівській, Миколаївській, Одеській, Тернопільській та Закарпатській, а також на трьох дипломатичних представництвах України у США.

Протягом дня голосування Місія УККА, працюючи спільно зі Світовим Конгресом Українців, повідомляла, що процес волевиявлення проводився мирним, прозорим і демократичним шляхом. Зокрема, у своїх звітах з понад 700 виборчих дільниць групи короткострокових спостерігачів повідомили, що 96 відс. дільниць виконували свої функції „добре” або „дуже добре”. Це свідчить про високий рівень продуктивності для будь-якого виборчого процесу.

Місія УККА відзначила мало порушень, які не носили системного характеру і не впливали на результати виборів. Незначні процедурні порушення включали:

- наявність агітаційних матеріалів кандидатів на деяких дільницях;
- на кількох дільницях необхідна виборцям

інформація про кандидатів була розміщена у неналежному місці;

- декілька спостерігачів відзначили, що виборчі дільниці розташовувалися на другому і третьому поверхах, що ускладнювало доступ виборців з обмеженими можливостями до виборчої дільниці.

Таким чином, Місія зі спостереження за виборами УККА ствердила, що в цілому чергові президентські вибори 31 березня в Україні відповідали міжнародним стандартам, були вільні, чесні та демократичні й відображали волю виборців.

УККА висловив щирю вдячність членам своєї делегації, які добровільно віддали свій час і кошти для участі в якості міжнародних спостерігачів за виборами, – за їхню відданість демократії, що варта поваги та похвали.

УККА – найбільша представницька організація американців українського походження – є однією з небагатьох неурядових організацій та єдиною українсько-американською організацією, зареєстрованою в Центральній виборчій комісії України. УККА офіційно спостерігає за виборами президента України та виборами до Верховної Ради України з 1994 року.

УККА

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Договір про дружбу втратив чинність

КИЇВ. – 1 квітня Договір про дружбу, співпрацю і партнерство між Україною та Росією втратив чинність. Цей документ був підписаний 31 травня 1997 року у Києві. Сторони зобов'язалися, зокрема, поважати територіальну цілісність і суверенітет одна одної й підтверджували непорушність кордонів між ними. Договір був укладений на термін у 10 років, і у 2008 році його дію було автоматично продовжено. 6 грудня 2018 року Верховна Рада ухвалила закон про припинення дії договору, внесений президентом. 10 грудня глава держави підписав цей закон. Міністерство закордонних справ України 21 вересня 2018 року надіслало Росії повідомлення, що договір про дружбу не буде продовжений. Міністерство закордонних справ росії 11 березня цього року підтвердило отримання ноти. („Укрінформ“)

■ Кораблі НАТО прибули в Одесу

ОДЕСА. – 1 квітня два кораблі НАТО з триденним візитом прибули до Одеського порту. Це фрегати „Торонто“ з Канади та „Санта Марія“ з Іспанії. Кораблі несуть патрулювання в Середземному морі у складі 2-ої Постійної військово-морської групи. До Одеси вони прибули з дружньою візитом на відпочинок. Перший заступник командувача Військово-морських сил (ВМС) України віце-адмірал Андрій Тарасов провів протокольну зустріч із командирами фрегатів – капітанами 2-го рангу Франциско Ксав'єром Руїсом та Мартіном Флуетом. Після відвідин Одеси кораблі братимуть участь в навчаннях типу „PASSEX“ спільно з кораблями ВМС Збройних Сил України. Метою навчань в акваторії Чорного моря є підвищення сумісності українських кораблів з кораблями НАТО і держав-партнерів. („Укрінформ“)

■ Справу Рубана і Савченко передали до суду

КИЇВ. – 30 березня Колегія суддів Палати з розгляду кримінальних справ Київського апеляційного суду направила справу Володимира Рубана і Надії Савченко до Верховного суду для визначення підсудності. В. Рубана затримали 8 березня 2018 року. Його підозрюють у незаконному поводженні зі зброєю і підготовці терактів, зокрема збройних замахів на державних діячів і політичних провідників, серед яких Президент України Петро Порошенко, Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков, колишній Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк і секретар Ради національної безпеки і оборони Олександр Турчинов. Пізніше в цій справі заарештували народного депутата Н. Савченко, яку звинувачено у діях, спрямованих на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади. Н. Савченко заявляла, що плянувала не теракт, а лише „політичну провокацію“. (Радіо Свобода)

■ „SkyUp“ купить три літаки

КИЇВ. – 29 березня українська авіокомпанія „SkyUp Airlines“ заявила, що збільшить власну флоту на три „Боїнги“ у квітні. З 11 по 20 квітня очікується прибуття трьох літаків. Зокрема авіокомпанія має отримати „Boeing 737-800 NG“ для резерви, ще два таких літаки – один для обслуговування регіональних летовищ, інший для футбольного клубу „Шахтар“. Наразі компанія має п'ять повітряних суден: чотири літаки „Boeing 737-800 NG“ на 189 місць і один „Boeing 737-700 NG“ на 149 місць. („Укрінформ“)

■ Привезли американське вугілля

ОДЕСА. – 29 березня морський торговий порт „Чорноморськ“ 28 березня прийняв перше в 2019 році судно з імпортом вугіллям, яке доставило 75 тис. тонн коксівного вугілля зі США. У порту триває здійснення масштабного проекту з капітального поглиблення дна. За його підсумками порт значно збільшить перевезення вугілля, зерна та інших вантажів. У минулому році порт перевантажив майже 300 тис. тонн імпортного вугілля. („Укрінформ“)

ТОЧКА ЗОРУ

Чи випустить Росія у Венесуелі демонів війни

Олександр Хара

Росія відіслала до Каракасу, столиці Венесуелі (де вже третій місяць триває протистояння між прихильниками Хуана Гуайда, якого США, більшість країн Європи та Південної Америки визнали легітимним тимчасовим президентом, і Ніколяса Мадуро, в руках якого залишається реальна влада), два літаки з майже сотнею російських військовослужбовців та бойовиків з так званих приватних військових компаній. Підтримка Росією режиму Н. Мадуро цілком вкладається в історичний і сучасний російський контекст. Росію завжди називали „жандармом Європи“, бо Москва та в певні періоди Петербург завжди були реакційними. Якщо десь починалися революції і до влади могли прийти прогресивні уряди, то росіяни втручалися, щоб придушити ці процеси.

Власне, підтримка Москвою режиму Н. Мадуро, який довів свою неспроможність керувати країною авторитарними нотками і готовність застосовувати силу проти власних громадян, зумовлена цим. Н. Мадуро – це те саме, що й Башар аль-Асад, але трошки в іншій пропорції. До того ж, у Росії, в принципі, немає ані союзників, ані друзів. А венесуельський режим ще з часів Уго Чавеса був начебто дружнім для Російської Федерації. Відтак, існують певні дружні інвестиції Росії у Венесуелу. Коли були високі ціни на енергоносії, Венесуела була першою з закупівель на мільярди доларів російського озброєння. Також є інвестиції в енергетичну галузь, є кредити, які начебто Росії треба захищати.

Хоча дуже дивно, що той же Китай, який має набагато більше інвестицій у Венесуелі (понад половину китайських інвестицій у Латинську Америку зосереджені саме у Венесуелі), не діє подібним чином. Я був би менш здивованим, якби побачив у Венесуелі китайських військовослужбовців, які б намагалися стабілізувати ситуацію, щоб захистити свої інвестиції. Росія є слабкою країною в усіх вимірах, окрім ракетно-ядерного. Тому вона намагається вишукувати слабкі місця Заходу, зокрема США. І тут є дуже чітка паралель з Сирією: коли режим Б. Асада майже програв, а політика Барака Обами та Заходу в цілому була кволюю, Володимир Путін побачив для себе можливість у Сирії. Маючи мінімум необхідних військових та економічних сил,

він втрутився в ситуацію. І такою асиметричною війною йому вдалося відіграти ситуацію назад і залишити Б. Асада на посаді. В результаті зараз з Росією мусять рахуватися в питанні врегулювання сирійського конфлікту.

Думаю, що росіяни, окрилені такими успіхами своєї асиметричної політики в Сирії, хочуть реалізувати подібний сценарій і у Венесуелі. Крім того, Росія зацікавлена відшкодувати всі свої витрати на цю операцію прибутками від співпраці з режимом Н. Мадуро. Відіслання Москвою до Венесуелі невеличкої кількості російських військових є просто „засвічуванням свого прапора“ на цій території. Цей жест має, скоріше, політичне значення, а не є свідченням того, що Росія може якимсь чином змінити баланс сил у Венесуелі.

Як відомо, близько місяця тому повідомлялося, що Росія перекинула до Венесуелі представників своїх спецслужб, які допомагали режимові Н. Мадуро керувати кризою. Тут можна провести паралель з Україною. У 2014 році, щоб „розібратися з фашистами на Майдані“, в київських урядових структурах сиділи представники російських спецслужб, які „допомагали“ тодішній українській владі. Хоча ми знаємо, скільки крові пролилося через цю „допомогу“ в Україні, а у підсумку все це не пішло Вікторові Януковичеві на користь.

Всіма цими чинниками і зумовлена поведінка Росії щодо Венесуелі. Державний секретар США Майк Помпео вже попередив у розмові російського Міністра закордонних справ Сергія Лаврова, що Штати не будуть толерувати такої поведінки Росії, та закликав припинити надсилання до Венесуелі російських військовослужбовців.

А пару тижнів тому на форумі лунув натяк на те, що Пентагон відпрацьовує щодо Венесуелі певний сценарій, тому ймовірна військова кампанія щодо до цієї країни. Хоча покищо ми не спостерігаємо такого сценарію, я б не виключав таку можливість, оскільки Венесуела є важливою країною в регіоні, і США не можуть її залишити з її нинішніми проблемами, бо вона становитиме загрозу сусідам, союзникам та партнерам США.

Крім того, Венесуела становитиме загрозу можливістю дій іншого характеру, як, наприклад, минулого року, коли російські стратегічні бомбарду-

(Закінчення на стор. 12)

АНТИКОРУПЦІЙНІ РЕФЛЕКСІЇ

Як жити без довіри до інших?

Валерій Пекар

Скандальне розкриття корупційних схем в оборонній промисловості України вразило багатьох не так само по собі (про корупцію в оборонці не здогадувалися лише найбільш байдужі), як бездіяльністю Національного антикорупційного бюро, цього надзвичайно очікуваного та розрекламованого спеціалізованого органу, який мав на початку унікальний капітал довіри громадян. Мав, але розтринькав.

Напевне, вам хочеться прочитати про те, що нікому тепер не можна вірити, що немає більше державних органів з високим рівнем довіри, що навколо суцільна зрада? Але я напишу не про це. Я напишу про чотири інші неприємні речі, і вони не про НАБУ — вони про нас, звичайних громадян.

Перша неприємна новина: думка про те, що корупцію перемагають, саджаючи чиновників у тюрму, — помилка.

Серед країн з високою корупцією є й ті, де крадіїв розстрілюють, але це не допомагає. Посадити корупціонера в тюрму означає звільнити тепле місце для його наступника, а охочих ризикнути свободою заради високих хабарів завжди буде багато, і вони ніколи не порозумнішають.

Корупцію перемагають по-іншому — зменшуючи поле для неї. Справжній шлях боротьби з корупцією — зменшення уповноважень держави: дерегуляція, скасування всіляких штучних обмежень для бізнесу, автоматизоване видання всіляких паперів, максимально повна приватизація, прозорий ринок землі, відкриті кадастри та реє-

стри, прозорі податкові та митні процедури, освіта та охорона здоров'я за принципом „гроші за дитиною/студентом/пацієнтом“. Тобто належить забрати державу з усіх сфер, де її занадто багато.

Друга неприємна новина: загалом ні на кого не можна сподіватися.

Не приїде місяць у білому вбранні, щоб врятувати Україну і швидко зробити її подібною до розвинених країн. Це стосується як боротьби з корупцією, так і будь-яких реформ. Тільки у дитячих казках приходять принц і перемагає дракона, а далі настає безкінечне щастя.

В житті переможець сам стає драконом. Це ще в кращому випадку. Зазвичай у дракона просто виростають нові голови.

Ми постійно шукаємо ідеальних провідників, а їх не існує. Навіть, якби Вінстон Черчилль, генерал Шарль де Голь та Магатма Ганді спустилися з неба у сьогоднішню Україну, ми знайшли б у них купу недоліків, адже вони були живими людьми. Ідеальними бувають лише мертві.

Цих провідників підняла на вершину визнання самовіддана праця та боротьба мільйонів їхніх послідовників. Ми чекаємо чарівника у блакитному гвинтокрилі, який всіх врятує і роздасть усім морозиво. Правда полягає в тому, що все доведеться робити самим, а для цього встати з дивана і забруднити руки і чоботи.

Третя неприємна новина: закордонні старші брати також можуть помилятися.

Вони ще ніколи не були свідками спроб реформувати велику пострадянську країну з такою

(Закінчення на стор. 4)

З ГЛИБШОГО ПОГЛЯДУ

Чи може Зеленський бути реформатором?

Олександр Мотиль

Комік Володимир Зеленський веде перед на виборах в Україні і може стати наступним президентом. Дехто стверджує, що він — єдиний шанс країни на реформи і що може зламати стару систему.

Чи може Зеленський бути реформатором? Коротка відповідь: Ні. Ось чому.

Американський політолог Семюел Гантінгтон якось написав, що революція легша за реформи. Зробити революцію — це зруйнувати ззовні; її може здійснити будь-хто — від селянина з косою до робітника з молотком чи інтелігента з револьвером. Реформа є складнішою, значно складнішою, бо її суть — зміни зсередини.

Реформатори — це люди, які хочуть поліпшити систему політичних, соціальних, економічних і культурних інститутів, при цьому вони є частиною тієї ж системи. А радикальні реформатори — це люди, які хочуть змінити чинні інституції до такої міри, щоб у результаті змінилася система, частиною якої вони є. Ні реформа, ні радикальна реформа не є легкими. Обидва типи реформаторів повинні мати п'ять характерних рис.

По-перше, вони повинні мати глибокі знання про чинну систему влади. Зокрема, вони повинні розуміти, як працює система державних інститутів: який інститут що робить, як приймають закони, як формують бюджети, як повноваження і влада розподіляються в центрі, на периферії і між центром а периферією.

По-друге, реформатори і радикальні реформатори повинні знати, хто є гравцями — як ті особи, що займають керівні посади в системі реформованих інститутів, так і ті особи, які мають владу, що походить від їхнього багатства, контактів або позицій впливів поза офіційними урядовими структурами.

По-третє, реформатори і радикальні реформатори мусять мати чітке розуміння, які зміни в яких інституціях вони мають намір здійснити, а також повинні бути спроможні окреслити, як ці зміни відбуватимуться. Вони не можуть просто пообіцяти, що зроблять „щось краще“ і що виконають усе, що в їхніх силах, щоб позитивні зміни справді відбувалися. На відміну від революціонерів, реформатори повинні мати щось на зразок проекту, який деталізує, як вони плянують дістатися з пункту А в пункт В і з пункту В у пункт С.

По-четверте, реформатори і радикальні реформатори повинні мати щось на кшталт бази, яка більш-менш підтримує їхню візію. Має бути якийсь електорат (бажано всередині системи), який хоче таких же змін. Самі реформатори нічого не можуть зробити, незалежно від їхньої можливої яскравості.

Нарешті, реформатори — а особливо радикальні реформатори — мусять бути спритними. Вони повинні укладати угоди в накурених коридорах, міняти коней на верблюдів, видумувати компроміси з сумнівними гравцями, обіцяти неможливе до реалізації, не виконувати обіцяне і можливе до реалізації — бо процес зміни інститутів зсередини означає постійні домовляння зі всіма підряд, хто може прислужитися вашим цілям, одно-

Володимир Зеленський (Фото: ze2019.com)

часно зберігаючи підтримку союзників і свою базу. Реформатори повинні бути типовими політиками — саме такими людьми, які дають політикам цю злу славу.

Як В. Зеленський пасує до цього? Боюся, не дуже. Він явно не володіє глибокими знаннями про чинну в Україні систему влади. Він також не розуміє, як працюють державні інститути. Зауважте — це не його вина. Зрештою, він шовмен і комік за професією, і я впевнений, що він досконало знає всі тонкощі шовменства і комедії.

Він явно не знає гравців — з тієї ж причини. Він знає Ігоря Коломойського, але ославлений олігарх з Дніпра (який допоміг врятувати Україну від російської агресії 2014 року і зробив великий внесок у відродження єврейського життя) навряд чи є всесвітом політичних гравців України. По суті, це буде В. Зеленський проти системи — або, кажучи більш наглядно, комік проти глибинної української держави.

Він явно не має чіткого розуміння того, які зміни яких інститутів він збирається здійснити, і не може обумовити, як ці зміни відбудуться. Звичайно, В. Зеленський може найняти армію консультантів і самозваних реформаторів зі знаннями, яких йому бракує. Безумовно, це б допомогло — але тільки до певного моменту. Зрештою, особі, яка не знає, до чого прагне, буде дуже складно визначити, які радники мають таку саму візію — або не мають. Думаю, радники В. Зеленського швидко розчаруються, коли зрозуміють, що їх бос не має найменшого поняття.

У В. Зеленського явно немає бази всередині системи — а коли і є, то це І. Коломойський, що навряд чи віщує добрі перспективи стосовно здатності В. Зеленського боротися з олігархами і корупцією. В. Зеленський може мати певну базу

(Закінчення на стор. 4)

Місія СКУ фіксує використання в іноземних медіа дезінформації про Україну з російських ЗМІ

Interfax-Україна

КИЇВ. – Міжнародна місія Світового Конгресу Українців (СКУ), яка проводить моніторинг медіа в 28 країнах, констатує, що дезінформація вельми поширена в арсеналі гібридної війни Російської Федерації проти України, заявив глава місії СКУ Євген Чолій.

„Хоча робота спостерігачів Світового Конгресу Українців триває і її підсумки будуть підбиті в заключному звіті, місія підтверджує, що дезінформація – це поширений інструмент в арсеналі гібридної агресії Російської Федерації, яка не обмежується використанням лише в Україні”, – сказав Е. Чолій на прес-конференції 1 квітня у Києві.

Він зазначив, що згідно з моніторингом, в

різних медіа були виявлені статті таких російських видань, як ТАРС, „Russia Today” і „Sputnik”. За словами глави місії СКУ, відгомін статей, опублікованих у цих засобах масової інформації, з'являлися в закордонних медіа і підривали українську державу та її владу.

„Автори таких статей представляють Україну як територію хаосу, спотворюють імідж України в очах міжнародної спільноти, представляють Україну як країну, яка вийшла з-під контролю, в якій ненадійна влада і безнадійно розколоте населення”, – додав Е. Чолій.

За його словами, моніторинг проводять довгострокові спостерігачі, зокрема, в Австралії, Азербайджані, Бразилії, Греції, Україні, Об'єднаних Арабських Еміратах, США, Канаді тощо.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ У Франції розповіли про політв'язнів

ПАРИЖ. – 29 березня впливове французьке видання „Le Journal du Dimanche” присвятило великий матеріал українським громадянам, які протиправно ув'язнені російським режимом. Стаття „Росія: за ґратами, тривалий вирок українських політв'язнів” розповідає й про журналіста Романа Суценка, якого протиправно ув'язнено на 12 років. „Понад 70 українських політичних в'язнів перебувають за російськими ґратами”, – розповіла кореспондент французької газети Карен Лажон. („Укрінформ”)

■ Вибухи у Кропивницькому

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Увечері 27 березня у місті пролунали кілька вибухів, що стривожили місцевих мешканців і призвели до пожежі й вимкнення електрики у частині міста. Як стало відомо пізніше, поблизу житлового масиву вибухнув автомобіль для перевезення скрапленого газу, а за ним ще декілька авт. Вибухи стали наслідком порушення техніки безпеки під час транспортування та перекачування газу. Постало питання, чи загалом законно, коли газова заправка і стоянка газового обладнання знаходяться поряд із житловими будинками. У лікарні помер водій автоцистерни, яка 27 березня вибухнула під час пожежі. (BBC)

■ Позиції Кремля виложені

МОСКВА. – Прес-секретар Президента Росії Дмитро Песков заявив, що Кремль готовий пояснювати будь-якому політові свою позицію щодо Донбасу і вважає, що не підлягає обговоренню тема приналежності анексованого Криму. Про це він сказав 1 квітня журналістам, коментуючи висловлювання кандидата в президенти України Володимира Зеленського, який заявив, що в разі можливої зустрічі з Володимиром Путіним він має намір вимагати від нього повернення територій і виплати компенсацій Україні за їхнє захоплення. Д. Песков заявив, що ця тема не підлягає обговоренню і закрита раз і назавжди. („Українська правда”)

■ Запроваджено допомогу на дітей

КИЇВ. – Кабінет міністрів з 1 квітня запровадив допомогу в розмірі 1,700 грн. на третю дитину і кожен наступну в багатодітних сім'ях. Виплати здійснюватимуться до досягнення дітьми шестирічного віку. Доплата стосується не лише тих, хто народив чи народить дитину цього року. Кожна сім'я, яка має посвідчення багатодітної, має змогу з 1 квітня оформити додаткову допомогу на дитину. Якщо в родині четверо дітей, двом з яких ще немає шести років, держава виплатить на кожен з них по 1,700 грн. Це додатково до щомісячних 860 грн. допомоги при народженні дитини. В Україні нині налічується 160 тис. багатодітних сімей, в яких є діти віком до шести років. Уряд для підтримки народжуваності в країні плянує до кінця року виплатити таким батькам понад 2.4 млрд. грн. фінансової підтримки. („Укрінформ”)

■ Загинула кулеметниця Яна Червона

ПОПАСНА, Луганська область. – 2 квітня на Луганщині внаслідок обстрілу з важкої артилерії загинули від прямого влучання снаряду у їхній бліндаж двоє бійців Окремого штурмового батальйону „Донбас-Україна”: старший солдат Яна Червона і молодший сержант Олександр Мілютин. До війни Я. Червона жила у Харкові, де була учасницею місцевого Євромайдану. У 2016 році вирішила піти на службу до Збройних сил України, була кулеметницею. У неї залишилося двоє дітей, чоловік та матір. (BBC)

■ Поліція вилучила півтони героїні

КИЇВ. – 31 березня поліція у Київській області вилучила 600 кілограмів героїни на близько 50 млн. дол. Про це повідомив керівник Національної поліції Сергій Князев. „Ніколи ще не бачив такої кількості героїни, вилученої українською поліцією”, – заявив С. Князев. Затримали чотирьох чоловіків: громадянина Молдови, Туреччини та двох з Македонії. (BBC)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Гвоздик захистив титул чемпіона світу

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Українець Олександр Гвоздик 30 березня захистив титул чемпіона світу з боксу за версією WBC у напівважкій вазі. Технічним накатом у п'ятому турі 31-літній харків'янин переміг представника Франції Дуду Енгумбу. Для О. Гвоздика це був перший захист титулу, здобутого в грудні 2018 року. Тоді українець переміг канадця Адоніса Стівенсона. Тепер на професійному майданчику О. Гвоздик має 17 перемог; жодного разу він не зійшов після бою переможеним. (Радіо Свобода)

■ Венесуеля позбавила Гуайдо імунітету

КАРАКАС. — Венесуельські законодавці, котрі підтримують Президента Ніколяса Мадуро, відібрали імунітет в провідника опозиції Хуана Гуайдо. Цей крок був зроблений 2 квітня і дозволяє верховному судові країни розпочати кримінальну справу проти Х. Гуайдо за те, що він проголосив себе тимчасовим президентом країни. Понад 50 держав, включно з США, визнали легітимність Х. Гуайдо, котрий не визнає авторитету цих законодавців, кажучи що вони є маріонетками Н. Мадуро. Головним союзником Н. Мадуро є Росія. Москва і Пекін надали режимові Н. Мадуро мільярди доларів кредиту в заміну за велику пайку експортів нафти. („AFP“)

■ Бразилія стурбована російськими вояками

БРАЗИЛІЯ. — Міністер закордонних справ Бразилії Ернесто Араужо сказав 28 березня, що російські війська повинні покинути Венесуелю, якщо їхньою метою є підтримати лівий уряд Президента Ніколяса Мадуро. Е. Араужо висловив думку, що єдиний вихід з венесуельської кризи є провести нові вибори в країні під керівництвом тимчасового уряду, очоленого провідником опозиції Хуаном Гуайдо. Президент США Дональд Трамп 27 березня закликав Росію відтягнути свої війська з Венесуели. Дорадник президента в справах національної безпеки США Джон Болтон 29 березня перестеріг, що присутність російських військ становить „безпосередню загрозу“ для США. („Reuters“)

■ Співачка померла 200 тис. дол.

НЕСВІЛ. — Відома американська співачка жанру „кантрі“ Далі Партон померла 200 тис. дол. на потреби пожежників-добровольців в її родинному стейті. Вона повідомила про це 16 березня на зустрічі з начальниками пожежників, котрі в листопаді 2016 року боролися з п'ятиденною пожежою, яка охопила частину стейту Тенесі після кількомісячної посухи. В результаті загинули 14 осіб, а понад 2,500 домів згоріли або були попалені. Майже 900 родин втратили свої дома. До двох днів після цього нещастя, Д. Партон створила фундацію, яка під її керівництвом впродовж шести місяців збрала й дала кожній потерпілій родині 10 тис. дол. („The Tennessean“)

■ Кара за корупцію: тюрма

НЮ-ЙОРК. — Три керівники компанії „Адідас“, званої з виробництва спортивного взуття для атлетів, були засуджені на терміни від шести до дев'яти місяців ув'язнення за підплатування родинам найкращих середньошкільних гравців кошківки, щоб вони переконали цих гравців вступати до коледжів, які спонсорує компанія. Суддя Лувіс Каплан сказав, що він мусів засудити їх як пересторогу для інших за цей скандал, який охопив понад 20 шкіл. („Chicago Tribune“)

■ Компанія заплатить 270 млн. дол. кари

ОКЛАГОМА-СИТІ. — У 2017 році стейт Оклагома подав позов проти великих фармацевтичних компаній за те, що вони агресивно продавали беззастойливі ліки, які викликають схильність до наркоманства серед пацієнтів. Справа мала йти до суду в червні, але 26 березня велика фармацевтична компанія „Purdue Pharma“, яка знаходиться в Стемфорді, Конектикат, погодилася заплатити 270 млн. дол. кари для покладення позову. У США тепер є майже 2,000 подібних позовів проти цієї компанії, які можуть довести її до банкрутства. („Associated Press“)

Російський політолог: „Для Путіна головне зараз – щоб програв Порошенко“

Віталій Портников
Радіо Свобода

Гості програми „Ваша Свобода“: Володимир Фесенко, український політолог; Дмитро Орешкін, російський політолог; Віктор Мироненко, директор Центру українських досліджень Інституту Європи РАН.

Віталій Портников: *Пане Фесенко, Володимир Зеленський говорив ще до війни і повторював, коли почалася виборча кампанія, що „готовий стати на коліна“ перед Володимиром Путіним, тільки щоб зупинити війну. А на брифінгу після того, як стали відомі екзит-поли першого туру виборів заявив, що скаже Путіну при зустрічі: „Нарешті ви повернули наші території – скільки готові ще компенсувати грошей за те, що відібрали наші території?“*

До речі, і Петро Порошенко теж мав певні надії домовитися з Кремлем. Ще у 2014 році говорив, що у нього є плян з врегулювання ситуації на Донбасі. Він говорив перед зустріччю у Нормандії, що, на його думку, світ і європейці чекають від українського президента мирного пляну. Він був переконаний, що якщо цей мирний плян буде наданий, з ним погодяться всі учасники конфлікту, в тому числі і Путін. І от як змінилися уявлення Порошенка про реальність за ці п'ять років – просто до невизнаності!

Володимир Фесенко: Світоглядно він [Зеленський] не дуже змінився. Просто контекст і відчуття ситуації – тоді він не був політиком, а зараз все більше себе відчуває кандидатом в президенти, що є певна політична відповідальність, певні обмеження. Думаю, що йому це вже пояснили. Плюс була ситуація, про яку писали – зустріч з послами, де йому посол Франції, яка зараз очолює групу послів „Великої Сімки“, просто сказала: якщо підете на якийсь компроміс з Путіним, то як ви повернетесь в Київ?

Реально зовнішню позицію України, якщо Зеленський стане президентом, буде визначати не стільки він, скільки люди, які будуть навколо нього – міністер закордонних справ, керівник адміністрації, помічник по міжнародній політиці, який братиме участь у нормандському переговорному процесі, прізвища яких ми ще не знаємо. Думаю,

що Володимир ще й сам не знає.

А Порошенко? У нього були добрі стосунки тоді з Зурабовим, якого повернули. І знайомство з Путіним у нього було. Ця ілюзія розсіялася після „Мінська-2“, після Дебальцева. А під час виборчої кампанії він зараз свідомо технологічно використовував ідеологеми войовничого патріотизму – це дуже ефективно працювало на його виборчу кампанію.

Один знайомий, який зараз близький до команди Зеленського, усім розповідає: хочете зрозуміти, яким він буде президентом – дивіться фільм [„Слуга народу“]. Але там немає мізансцен, пов'язаних з Путіним.

Якщо Зеленський стане президентом, почнуться переговори, треба вивчити досвід, як Путін веде переговори, до яких пасток треба бути готовим, що непомітно для Зеленського він спробує навіть завербувати його. У чомусь Зеленський нагадуватиме [Дональда] Трампа – досвіду теж немає, переговори в бізнесі – це одне, а політичні переговори – зовсім інше.

Принципових, кардинальних змін у двосторонніх стосунках не відбудеться. Росії цілком нормально зберігати те, що є. Крим чіпати не будуть – Росія відмовиться. А по Донбасу Захід підштовхуватиме і нас, і Росію, щоб якісь перемовини були.

– Пане Орешкін, як ви вважаєте, у новій конфігурації влади, яка може сформуватися в результаті обрання шовмена Володимира Зеленського президентом України, вирішуватиме зовнішньополітичні проблеми країни не перша особа, а оточення, тобто така „свита, яка гратиме короля“?

Дмитро Орешкін: Щодо першості, то абсолютно. У чому, у чому, а у міжнародних відносинах у Володимира Зеленського не найбільший досвід. Якщо він буде обачливою людиною, то намагатиметься залучити кваліфікованих людей. Різкої зміни у зовнішньополітичній позиції нового молодого президента, якщо він відбудеться, не очікував би.

Пригадайте [Джорджа В.] Буша, який сказав: я подивився йому [Путіну] у вічі і зрозумів, що з ним можна мати справи. Путін має більш повноваження, ніж цар. У царя була Дума, були обме-

(Закінчення на стор. 16)

Чи може Зеленський...

(Закінчення зі стор. 3)

поза системою —це його виборці на південному сході й серед молоді. Але український південний схід є антиреформістським, а українська молодь, найімовірніше, вирушить на Захід, як тільки втрапить надії на негайну трансформацію України.

В. Зеленський може бути спритним — хоча б тому, що актори й комедіянти повинні вміти вдавати. Але чи є безсоромно лукавим? Ми не знаємо.

Як жити...

(Закінчення зі стор. 2)

спадщиною трагедій та історичних травм. Вони, наприклад, ще донедавна вірили у те, що чесних суддів більше, і вони швидко очистять суддівський корпус від порівняно невеликої кількості корупціонерів.

Такі ж ілюзії у них були і щодо інших правоохоронних органів.

Ще вони вірили, що люстрація порушує права людини. Сьогодні закордонним старшим братам тяжче давати нам поради, і не лише тому, що багато порад не справдилося, а й тому, що земля горить під ногами у них самих. Сьогодні у Вашингтоні, Лондоні, Парижі, Римі та Брюсселі набагато більше проблем, ніж п'ять років тому.

Четверта неприємна новина: ваше переконання, що у всіх історій має бути щасливий кінець, росте з вашого дитинства та голівудських фільмів.

Там завжди наприкінці приходиться той самий герой, що всіх рятує. В житті часто бувають поразки, а іноді — остаточні жахливі поразки. Але ми не маємо права бути паралізовані цим страхом, бо

Ми знаємо, що шанси В. Зеленського стати реформатором нульові. Якщо ви переконані, що з 2014 року в Україні абсолютно нічого не змінилося на краще, то В. Зеленський може хіба погіршити ситуацію. Він або зовсім зупинить реформи, або кине країну в адміністративний хаос.

„Львівський культурологічний журнал „І“

Олександр Мотиль – американський історик і політолог українського походження, Ратгерський університет, Нью-Джерсі.

тоді не буде шансів на перемогу. Треба багато разів впасти і стільки ж разів піднятися.

Зневіреном, зазвичай, раджу читати „Камеяні“ Івана Франка. Не очима школяра, що забуде домашнє завдання негайно після іспиту, а очима дорослої людини, що шукатиме у словах поета-пророка вказівку для власного життя.

Отже. Вірити — лише собі та своїм друзям (а також друзям друзів та їхнім друзям, і таким чином коло довіри постійно розширюватиметься).

Не чекати принца і не бути певним у щасливому кінці казки. Шукати відповіді у книжках провідних філософів, економістів та психологів, які узгальнили досвід чужих перемог. Надихатися словами власних поетів-пророків.

Вдягти чоботи і рукавиці, взяти лопату, джаган і граблі (тільки не для того, щоб на них наступати).

Не рубати голови Гідри, а осушувати болото, де вона живе. Не зачаровуватися, щоб не розчаровуватися. Позбавитися ілюзій, щоб ілюзії не позбавили нас шансу на перемогу.

„Високий замок“

Валерій Пекар – громадський діяч, Київ.

До Антарктики вирушила українська експедиція

У Михайлівському Золотоверхому соборі Митрополит Православної Церкви України Епіфаній з українськими полярниками. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – 26 березня до Антарктики вирушила 24-та сезонна українська експедиція вчених – найбільша та найтриваліша експедиція України після 2001 року. Про це оголосили напередодні представники Національного антарктичного наукового центру та Міністерства освіти і науки. За словами Міністра освіти і науки України Лілії Гриневич, цього року плянується прийняття Концепції програми полярних досліджень на 2021-2030 роки.

На антарктичну станцію „Академік Вернадський“ вирушили 12 учасників – сім науковців, три інженерно-технічних працівники, лікар та кухар. Цих полярників вперше відібрали на основі відкритого конкурсу. Середній вік учас-

ників експедиції значно помолодшав: найстаршому – 47, наймолодшому – 27 років. Вперше за 20 років до команди увійшли жінки: лікарка Наталка Бабій та учена-біолог Оксана Савенко. В Антарктиці українські науковці виконуватимуть метеорологічні, геофізичні та біологічні дослідження.

25 березня у Михайлівському Золотоверхому соборі Митрополит Православної Церкви України Епіфаній провів Молебень на щастливу подорож українських полярників та гарний початок їхньої роботи в Антарктиці. Владика вручив учасникам експедиції копію Томосу, яка буде зберігатися на станції „Академік Вернадський“, а також ікону св. Миколая-чудотворця, котрий, як відомо, є захисником мореплавців та подорожніх.

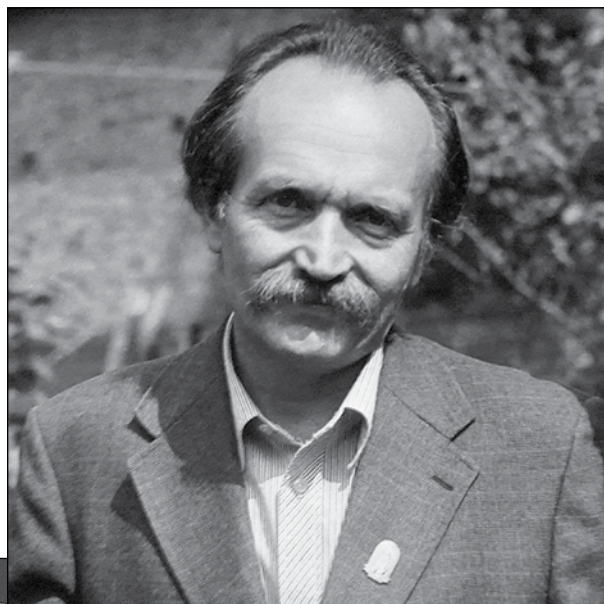
Виставка розповіла про В'ячеслава Чорновола

Марія Срібна

КИЇВ. – 25 березня в Національному музеї історії України відкрилась виставка „Лідери нації. В'ячеслав Чорновіл“. Саме в цей день виповнилося 20 років від дня трагічної загибелі одного з борців за незалежність України – В'ячеслава Чорновола (1937-1999).

Автори ідеї і концепції виставки співробітники музею Антон Богдалов та Олена Іванова прагнули вшанувати пам'ять та сприяти популяризації постаті В. Чорновола, дати можливість відвідувачам ознайомитись з оригінальними меморіальними експонатами, що відображають життя і діяльність відомого правозахисника та дисидента.

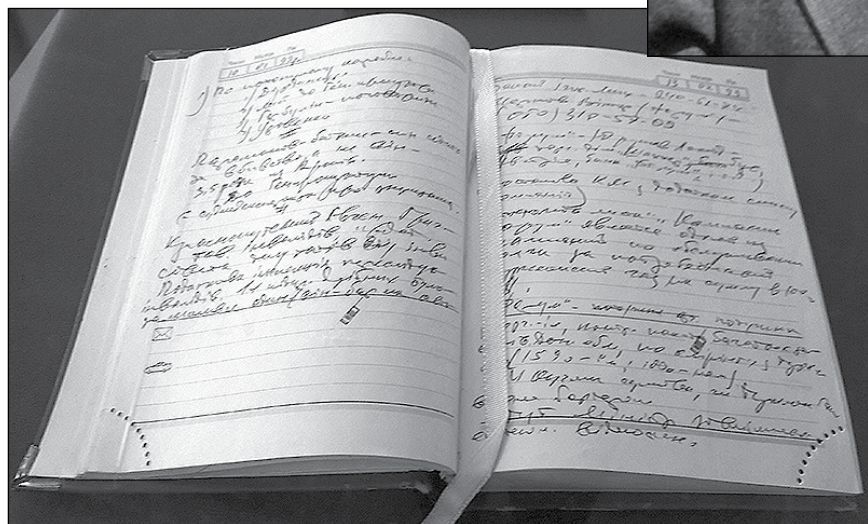
На виставці представлені учнівська похвальна грамота, шкільні табелі, різні записники та особисті речі, листування з родичами під час

В'ячеслав Чорновіл

ув'язнення, сорочка, в якій загинув В. Чорновіл, жалібно-стрічка з похорон та інше.

Постать В. Чорновола не перестає хвилювати дослідників. Наразі вийшло чимало праць, де аналізується його суспільно-політична діяльність. 3 квітня 2018 року в Інституті історії Національної Академії Наук України було проведено круглий стіл, присвячений ролі В. Чорновола в історії України.

Діловий записник В'ячеслава Чорновола (останні записи зроблені в березні 1999 року).

АМЕРИКА І СВІТ

■ Нью-Джерзі легалізує самогубство

ТРЕНТОН. — Стейтові законодавці схвалили 25 березня законопроект, який дозволяє смертельно хворим особам, котрим залишилося менше, ніж шість місяців жити, отримати від лікаря дозу смертельного наркотика. Прихильники законопроекту кажуть, що це дозволить таким особам гідно вмирати. Критики кажуть, що інваліди та вразливі особи можуть потрапити під вплив нечесних членів родини або опікунів. Католицька Церква назвала цей законопроект зневагою людського життя. Губернатор Фил Мирфі сказав, що він підпише цей законопроект, який набере чинності до чотирьох місяців після підпису. Це зробить Нью-Джерзі восьмим стейтом, який дозволяє на таке злегалізоване самогубство. („The Philadelphia Inquirer“)

■ Ірак: Потрібно допомогти США проти ІД

ВАШІНГТОН. — Спікер іракського парламенту Могамед аль-Галбусі сказав, що поміч коаліції під проводом США є далі потрібною, щоб запевнити перемогу на екстремістською організацією „Іслямська Держава“ (ІД). У ексклюзивному інтерв'ю 2 квітня для „Голосу Америки“ М. Галбусі підкреслив, що присутність військ США на території Іраку має на меті одну ціль – запевнити перемогу над ІД та її радикальною ідеологією. Ірак проголосив перемогу над ІД у грудні 2017 року. Минулого місяця уряд Сирії, де коаліція під проводом США також провадила боротьбу з ІД, оголосив перемогу над ІД. Деякі аналітики вважають, що ІД не є цілком переможена, але існує в підпіллі. („Voice of America“)

■ США матимуть нові ядерні реактори

САВАНА, Джорджія. — Адміністрація Президента Дональда Трампа схвалила гарантії на 3.7 млрд. дол. нових позичок на закінчення двох ядерних реакторів і східній Джорджії. Про це повідомив 22 березня Секретар енергії Рик Пері. Це будуть перші нові ядерні реактори у США за минулі два десятиліття. Загальна сума федеральних гарантій для цього проекту тепер становить 12 млрд. дол. Р. Пері підкреслив зобов'язання адміністрації для розширення ядерної енергії. Критики кажуть, що гроші платників податку є змарновані підтримкою невдалого проекту. („Associated Press“)

■ Польща не запросить Росію на річницю

ВАРШАВА. — Польща відмовилася запросити російську делегацію на церемонію з відзначення 80-ліття вибуху Другої світової війни. Кшиштоф Щерський, помічник Президента Анджея Дуди, сказав 20 березня польській агенції новин ПАП, що Росію не запрошено через її дії в Україні. Міністерство закордонних справ Росії висловило своє „розчарування“ такою образою. Президент Росії Володимир Путін поїхав до Польщі в 2009 році і виголосив промову на церемонії для відмічення 70-ліття війни, незважаючи на тодішні напружені відносини між Москвою та Варшавою. У вересні 1939 року, менше ніж три тижні після нападу нацистської Німеччини на Польщу, що розпочав Другу світову війну, Червона Армія СРСР також напала на країну, розділюючи її з Німеччиною. („Radio Free Europe/Radio Liberty“)

■ США стримують поміч трьом країнам

ВАШІНГТОН. — Державний департамент повідомив 30 березня, що США стримують всю поміч для Ель-Сальвадора, Гватемали й Гондурасу. День раніше Президент Дональд Трамп гостро скритикував ці країни за надіслання нелегальних мігрантів до США. Допомога США цим країнам виносить приблизно 700 млн. дол. річно. Конгрес мусить погодитися на такий крок Державного департаменту. Демократи скритикували це рішення, кажучи, що закордонна допомога США є в стратегічних інтересах країни. Останнім часом число нелегальних мігрантів з цих країн поважно збільшилося, створюючи проблеми на південному кордоні США. Д. Трамп також погрозив, що він закриє кордон з Мексикою. („Reuters“)

Масовою інформацією володіють олігархи

Інститут масової інформації та організація „Репортери без кордонів“ дослідили 43 національних засобів масової інформації: телебачення, інтернет, радіо, а також газети, вивчили, як вони впливають на громадську думку. У дослідженні йдеться, зокрема, про те, що телевізійний ринок є високо концентрованим, так як основні чотири власники (StarLight Media, 1+1 медія, Inter Media і Медія Група Україна) мають аудиторію близько 20 відс. Ці медія-групи належать найбагатшим людям в Україні: Вікторові Пінчуку, Ігореві Коломойському, Дмитрові Фірташу й Ринатові Ахметову.

Радіогрупа Тавр Медія (В. Пінчук) досягає 39.5 відс. — вона об'єднує шість радіостанцій. Ukrainian Media Holding (Сергій Курченко) має сім радіостанцій. Бізнес Радіо Група (Анатолій Євтухов) представлена чотирма радіостанціями. Телерадіомпанія „Люкс“, що належить дружині посадника Львова Катерині Кіт-Садовій, має дві радіостанції. Три з чотирьох основних власників великих радіогруп є відомими багатими людьми України.

Ринок друкованих засобів зосереджений у руках Р. Ахметова, С. Курченка, Дениса Мозгового і Тетяни Олександрової та Олександра Швеця. Експерти зазначають, що троє з власників (крім О. Швеця) мають проросійську позицію та друкують свої видання переважно російською мовою.

За словами виконавчого директора Інституту масової інформації Оксани Романюк, в Україні 75 відс. медія належить політикам та олігархам. За європейськими стандартами, ця практика є ненормальною, бо засоби масової інформації у демократичних країнах мають бути вільними, наголосила вона.

В руках Р. Ахметова, І. Коломойського, Д. Фірташа, Сергія Львовичкіна, В. Пінчука, Петра Порошенка зосереджені популярні телеканали, радіостанції, інтернет-видання і газети, які потрібні фінансово-промисловим групам не стільки для заробітку, як задля впливу на маси.

Коли можна впливати на величезну кількість людей, то автоматично приходиться значна вага в політичних торгах. Багатії використовують контрольовані їм засоби масової інформації задля збереження своїх грошей, вигоди та знищення недругів.

Нинішня реальність настільки сувора, що великий телеканал за півроку може вивести невідомого політика на позицію кандидата на найвищу посаду в державі або навпаки – легко очорнити морального авторитета. І це не дивно, адже понад 80 відс. українців досі дізнаються новини з телевізора. Коли „Українська правда“ розпитала про це власні джерела, то отримала відповіді, які сходяться на двох речах. Перше – зараз, як і завжди, ніхто не робить явної ставки на когось одного. Багатії логічно розкладають яйця у різні кошики, щоб не помилитися з вибором і підвісити інших кандидатів на потім. Адже після президентських виборів будуть парламентські, а олігархам завжди потрібні підконтрольні люди в „законодавчій святині“. Друге – олігархи остаточно визначатимуться зі своєю лояльністю вже після першої тури президентських виборів, тому що сьогодні складно передбачити це напевне.

Вочевидь побудова незалежної України вимагає також вільної преси. Покищо такої немає.

ІСТОРІЯ

Спомин про Сенатора МакКейна

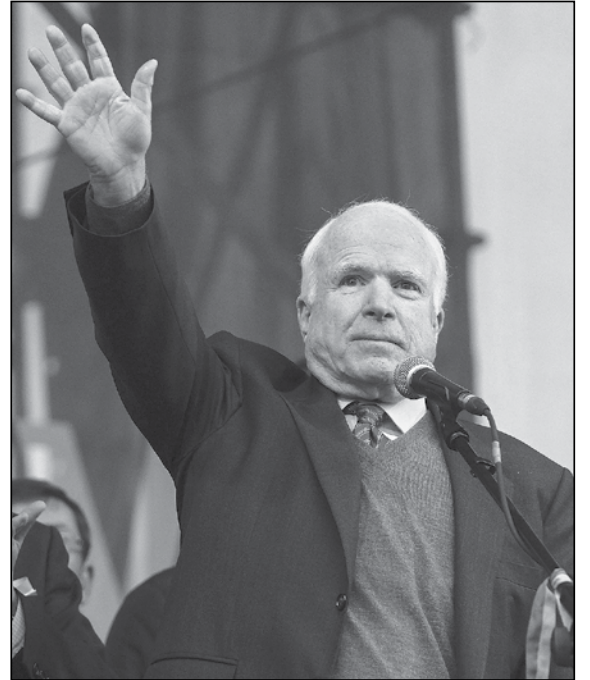
Аскольд С. Лозинський

Я узяв до рук книжку Сенатора Джона МакКейна „The Restless Wave: Good Times, Just Causes, Great Fights and Other Appreciations“, який багато уваги присвятив під час свого політичного життя Україні та українцям, був визначним американським діячем-законодавцем, кандидат на президента, довголітнім політичним в'язнем. І пригадався мені день на Майдані Незалежності у Києві.

Була зимова неділя, 15 грудня 2013 року. До мікрофону на трибуні запросили до слова двох представників Конгресу США – давно відомого сенатора Дж. МакКейна і молодшого сенатора Криса Мирфі.

Для учасників революції це була небуденна подія. Для мене українського американця це була гордість, бо це був перший виступ представника США на Євромайдані. Сенатор Дж. МакКейн говорив недовго, але дуже змістовно. Він сказав: „Я Вас запевняю, що Америка з Вами!“. Прокотився гомін над Майданом. Цю подію описав у цій книжці сенатор Дж. МакКейн.

Чимало уваги у книжці він присвятив Україні, а також Москві як агресорові впродовж багатьох років. Він написав про Україну: „Для нас (тобто для нього і К. Мерфі) найголовнішою подією дня було запрошення виступити на Майдані. Я підготував короткі зауваги, написані для того, щоб їх легше було перекласти і рівночасно передати повідомлення, що Америка підтримує суверенне право України шукати своє майбутнє в Європі. Я став на трибуні з Віталієм Кличком і Крисом Мирфі та групою провідників протесту, а англомовний український дипломат [до речі перекладав Борис Тарасюк — А. Л.] перекладав: „Україна зробить Європу кращою, а Європа зробить Україну кращою“. Коли я сказав, що „Америка є з Вами“ пролунали сло-

Джон МакКейн на Майдані 15 грудня 2013 року.

ва „Дякуємо“ англійською мовою від зібраних. Я був попросив штаб в Посольстві США знайти відповідне речення українського поета, щоб закінчити свій виступ. „Свою Україну любить“, – це були слова Тараса Шевченка. Це була надзвичайно зворушлива хвилина“.

Сенатор Дж. МакКейн приїздив в Україну знов у березні 2014 року, коли Москва загарбала Крим, тим разом вказуючи на санкції які Америка наклала на Москву. Він також стояв на становищі, щоб США передали Україні відповідну летальну зброю для захисту перед Москвою-агресором. Він приїздив в Україну на запрошення Президента Петра Порошенка у червні 2014 року і востаннє після Різдва у грудні 2016 року, щоб висловити співчуття родинам загиблих у війні на Донбасі та зустрітися з воїнами недалеко від Маріуполя. Після того він захворів та відійшов на другий світ 25 серпня 2018 року.

Спадщина Дж. МакКейна – це дружба американського політичного світу з українським народом. Між політиками також є щирі друзі не тільки України, але правди і справедливості. Таким був Джон МакКейн.

Нью-Йорк

Зеленський провадить...

(Закінчення зі стор. 1)

ному виборчому окрузі, свідчать дані Центральної виборчої комісії, яка опрацювала 100 відс. протоколів в цьому окрузі.

П. Порошенко набирає 38.93 відс. голосів виборців. На другому місці – шовмен В. Зеленський – 26.01 відс.

Далі йдуть лідер партії „Громадянська позиція“ А. Гриценко, за якого проголосували 10,64 відс. виборців, самовисуванець І. Смеш-

ко – 6.62 відс., кандидат від ВО „Свобода“ Руслан Кошулинський – 4.67 відс., лідерка „Батьківщини“ Ю. Тимошенко – 4.21 відс.

Співголова партії „Опозиційна платформа – За життя“ Ю. Бойко отримує 3.91 відс., кандидат від партії „Опозиційний блок – Партія миру та розвитку“ Олександр Вілкул – 1.80 відс..

Інших кандидатів підтримали менш як 1 відс. виборців.

У закордонному окрузі працювала 101 виборча дільниця. Загалом у голосуванні взяли участь 55,031 виборець.

Уточнення адреси

15 лютого у „Свободі“ було вміщено повідомлення Фондації Українського Вільного Університету про Літературно-науковий конкурс Фонду Воляників-Швабінських, у якому подано адресу з помилкою. Має бути: Ukrainian Free University Foundation, 136 Second Ave., 5th floor, New York, NY 10003.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не киче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

СКУ опинився в гарній компанії

Світовий Конгрес Українців (СКУ) – глобальне об'єднання наших співвітчизників з півсторічною славною історією, що наприкінці минулого року зібрав українців з усього світу в столиці України, майже чотири роки тому в сусідній Росії опинився в так званому „патріотичному стоп-листі“, складеному та прийнятому Радою Федерації – верхньою палатою парламенту цієї країни. В тому списку, складеному ще в липні 2015 року, як повідомляють журналісти, вказано аж 12 впливових міжнародних організацій: Фонд Сороса, Національний фонд демократії, Міжнародний республіканський інститут, Національно-демократичний інститут з міжнародних питань, Фонд МакАртурів, Фрідом Гавс, Фонд Чарльза Стюарта Мотта, Фонд освіти для демократії, Східноєвропейський демократичний центр та три міжнародні організації, пов'язані з Україною – СКУ, Українська Світова Координаційна Рада та Кримська польова місія з прав людини.

Не дивує те, що до такого списку потрапив СКУ – організація, яка координує національні об'єднання 20 млн. українців в усьому світі, а новообраний президент Павло Грод, як і його попередник на цій посаді, Євген Чолій, знаходяться серед провідників закордонних організацій та політиків, котрим в'їзд до путінської Росії заборонений. Ті впливові міжнародні організації, котрих російські парламентарі внесли в список небажаних для путінської Росії, свого часу зробили чималий внесок у становлення демократії та народовладдя в цій державі, в збереження російської науки, культури, у відбір кращих з кращих росіян та в їхній вишкіл у найкращих та найбільш престижних школах вільного світу.

Слід передовсім назвати Фонд Джорджа Сороса та заснований цим видатним меценатом-добродійником Інститут „Відкрите суспільство“, який свого часу, на початку 1990-их років, буквально врятував російську літерату-

ру та культуру, покриваючи кошти на видання та поширення літературних часописів. Не слід забувати, що саме завдяки Дж. Соросові в Росії вперше з'явився інтернет, а мільйони людей змогли абсолютно безкоштовно ним користуватись у публічних бібліотеках, яким Дж. Сорос подарував комп'ютери, оплачував зв'язок та навіть працю інструкторів-бібліотекарів. Найбільш талановиті росіяни змагались за соросівські гранти, вибороти які щастило лише найкращим з найкращих. В Росії тоді виходили соросівські наукові та освітні часописи.

Багато чого зробили для встановлення демократії в Росії Національний фонд демократії – підтримкою правозахисних організацій, допомогою в підготовці спеціалістів-правозахисників, Міжнародний республіканський інститут та Національно-демократичний інститут з міжнародних питань – поширенням в Росії стандартів країн вільного світу для організацій та проведення виборчого процесу та самих виборів, Фонд МакАртурів – підготовкою та стажуванням в університетах вільного світу російських науковців, соціологів, політиків.

Зрозуміло, що з утвердженням влади Володимира Путіна в цій державі допомога країн вільного світу молодій російській демократії стала непотрібною, а гранти стало можливим отримувати тільки від президента-чекіста. Правозахисні та просто громадські організації, які будь-коли отримували допомогу від країн вільного світу, були в путінській Росії оголошені „іноземними агентами“, а на самі правозахисні організації путінськими „судами“ були накладені величезні грошові карі, які багато таких організацій виплатити не змогли і були вимушені припинити свою діяльність.

Отже, СКУ потрапив у чекістській Росії до дуже гарного товариства, чим ця організація має право пишатись.

Володимир Гудзенко,
Луховиці, Росія

Молилися за нашу відповідальність

31 березня був історичний для України день. Вранці був на Літургії. Усі ми (нас маленька горстка у тримільйонному місті) у нашій підвальної церковці на Оболоні, в столиці України, молилися за національну відповідальність, за те аби не була даремною жертва тих мільйонів патріотів, котрі у час довгої борни за свободу жертвували Україні своє життя. Аби мудримі справами ми, як нація, могли увіковічити жертвність тих то, бореться нині з московським монстром.

Наш отець-парох, який днями повернувся з Святої Землі, розповідав, як у тих історичних місцях, у храмах, за які відповідають близькі до Росії християнські конфесії трактують паломників як туристів. Не дають молитися і лише кричать, щоб швидше виходили. Панує там неохайність. Аби нас ніхто вже не пробував завернути до брехні, формальності і неохайності, усі ми молилися. Увіччанням цієї молитви був гімн „Боже, великий єдиний“. Душа раділа.

Але за порогом будинку, у якому оболонська громадка Української Греко-Католицької Церкви винаймає підвальну залю для богослужіння, наче обухом вдарила страшна київська реальність з її чужомовною вульгарністю!

Їхав я додому з тривогою і усвідомленням як ще багато жертвної праці на шляху до української нормальності! На тому поприщі інколи опускаються руки. Проте тут же згадуєш слова, які були рушійною силою у боротьбі у дуже важкі часі для таких великих постатей як Іван Світличний, В'ячеслав Чорновіл, Левко Лук'яненко та сотні їм подібних: „Якщо не я, то хто“. І знову впрягаєшся до праці аби вимивати словом з людських голів московську отруту.

Мирослав Левицький,
Київ

Храм в Люрді спорудили українці

о. Герман Ничак

ЛЮРД, Франція. – Золотоверхий храм Успіння Божої Матері, історія якого тісно пов'язана з особою о. Василя Прийми, знаходиться в Люрді на вулиці України. Сама назва вулиці є свідченням прихильності з боку французької влади до українців в період будівництва храму. Він привертає увагу паломників з різних країн і різних національностей, які з великим зацікавленням відвідують цей храм як групами, так і особисто.

Збудований у 1982 році за пожертви українських емігрантів храм став символом перемоги християнської України над радянським режимом і яскравим проявом широкої солідарності та єдності українців у вільному світі. Ініціатором побудови храму був Патріярх Йосиф Сліпий, який за 10 років до початку будівництва храму відвідав Люрд.

Священик В. Прийма із села Бачів Львівської області доклав найбільше зусиль до побудови храму. В цій роботі йому допомагали о. Павло Когут з Маквілеру, о. Ярослав Салевич з Ліону та інші священики.

В той час, коли о. В. Прийма розсилав листи, їздив особисто та закликав українців складати пожертви для побудови храму, Українська Греко-Католицька Церква (УГКЦ) в Україні була в підпіллі, тому їй вірні не мали можливості приєднатися до цієї збірки фондів, але їх тиха жертва була голосом, який промовляв найголосніше. Вони почали приїжджати до Люрду вже після виходу УГКЦ з підпілля.

Закордонні українці діаспори з радістю відповіли на заклики о. В. Прийми. Імена людей, які пожертвували понад 1,000 дол., записані золотими літерами, а тих, хто переказав на побудову храму менше від цієї суми, викарбувані срібними літерами на мармурових плитах в павільйоні пошани і пам'яті жертводавців в цокольному поверсі церкви.

Учасники міжнародної прощі військовослужбовців до Люрду у травні 2018 року. (Фото: „Українське Слово“)

Український архітектор Мирослав Німців безкоштовно розробив проект храму, а також подарував 2,000 дол. для його будівництва. Професор академії прикладних мистецтв з Кракова Юрій Новосільський розписав храм, а мистець Петро Холодний виготовив іконостас.

Урочисте освячення храму відбулося 28 серпня 1982 року. Літургію очолив Мирослав Іван Любачівський, на той час – Архиепископ-коад'ютор Патріярха Йосифа Сліпого, з участю Владики Генрі Донзе – римо-католицького єпископа Тарбу та Люрду у присутності єпископів, священиків і понад 1,000 прочан.

Сестри Служебниці Непорочної Діви Марії, що служать при храмі, щодня моляться, співають, супроводжують прочан по святих місцях та музеях Люрду, а також під час міжнародної Вервиці.

При церкві відкрито Дім паломника і у 2018

році Сестри Служебниці з Провінції Співстраждання Матері Божої в Україні активно долучилися до служіння в ньому. Окрім мирян, вони приймають також єпископів та священиків.

За сприянням Владики Бориса Гудзяка 11-18 березня 2018 року на конференції французьких єпископів при Українському храмі Успіння Божої Матері у Люрді вперше відбулася виставка українських іконописців та виставка сучасних українських ікон. 2018 року новоствореній в жовтні 2016 року громаді УГКЦ в Марселі було подаровано престіл від УГКЦ в Люрді, а 7 жовтня того року Владика Борис у каплиці св. Івана Хрестителя здійснив чин освячення нового престолу у присутності духовенства та мирян.

(Закінчення на стор. 15)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Концертом вшанували Тараса Шевченка

Український народний хор „Дніпро”.

Галина Котович

ЕДМОНТОН, Альберта. – Концерт на пошану Тараса Шевченка відбувся 10 березня у приміщенні Дому української Молоді. Після спільного співу „Заповіту” Орися Бойчук з Провінційної Ради Альберти Конгресу Українців Канади виголосила вступне слово у двох мовах, а Генеральний консул України в Едмонтоні Олександр Данилейко привітав громаду.

Тоді хор „Дніпро” (диригент Ірина Шмігельська) заспівав „Думи мої”, „Зоре моя вечірняя” (солістка Наталя Онищук), „Орися ж ти, моя ниво”.

Поміж виступами ведуча Лілія Соха читала тексти про Т. Шевченка (уклала Галина Котович, джерела Іван Кейван, Євген Сверстюк). Далі виступили діти Рідної Школи при парафії св. Юрія та Школи св. Матяя, а також

діти Академії українських танців школи св. Матяя з літературно-музичною композицією „Зацвіла в долині червона калина” (директор Рідної Школи Оля Миц, музичний супровід Лілея Волянська, диригенти Н. Онищук та Анна Крупа, керівник танців Дебі Качмар-Потер).

Члени драматичного театру „Сузір'я” при Українському Національному Об'єднанні представили коротку п'єсу „Листи Шевченка” (художній керівник Мирослава Оксентюк, сценарій Леся Петрів, дієві особи Євгеній Бурлака, Анастасія Хома, Аліна Іваннікова, Іван Воротиленко).

Тріо „Земля” (Н. Онищук, Ірина Тарнавська, Ксеня Мариняк) заспівали „О, милий Боже”, „Весна, садочки зацвіли”, „Барвінок цвів”.

Українське Музичне Товариство

Альберти (УМТА) на чолі з Л. Сохою організувало конкурс малюнків до віршів Т. Шевченка. Участь брали учні Рідної Школи і Школи св. Матяя. Оцінювали близько 90 творів учителька і художниця Лариса Матчак разом з членами УМТА. Л. Соха показала усі малюнки на екрані, подякувала дітям, похвалила їх і роздала нагороди.

Переможці були з Рідної Школи Мар'ян Подільняк, Мая Бурин, Марко Татарський, з Школи св. Матяя Женевів Закордонська, Лариса Тарнавська, Микейла Окінчук, з Академії св. Матяя Марко Миц, Джейслин Левчик, Лука Закордонський.

Тоді виступив хор „Верховина” при Спільці Української Молоді (СУМ) в Едмонтоні (диригент Орест Солтикевич) з піснями „Зоре моя вечірняя”, „Тече вода з-під явора”.

Три тенори з України – народний

артист України Олег Лихач, капелян Збройних Сил України о. Андрій Дуда, соліст Львівської консерваторії Іван Лихач – виступили з двома піснями і поезією Т. Шевченка. Вони ще тиждень тому закінчили гостинне турне „Пам'яті „Небесної сотні”, герої не вмирають”, але побажали залишитися і взяти участь у Шевченківському святі.

Закінчив концерт український народний хор „Вітер” (диригент Леся Погорецька) з піснями „Чуєш брате мій”, „У перетику ходила”, „Реве та стогне Дніпр широкий” (музиканти Маркіян Клопушак, Наталія Озипко, Микола Никифорок, Алісса Патерсон).

Заключне слово і подяки усім виголосила голова УМТА Люба Бойко-Белл. Усі спільно заспівали державний гімн України.

Рідна Школа при парафії св. Юрія та Школа св. Матяя, Академія українських танців св. Матяя.

THE UKRAINIAN MUSEUM and YARA ARTS GROUP PRESENT

WHAT WE LIVE FOR

A FESTIVAL CELEBRATING THE PUBLICATION OF SERHIY ZHADAN'S BOOK OF SELECTED POETRY IN ENGLISH TRANSLATIONS BY YALE UNIVERSITY PRESS

WHAT WE DIE FOR

FRIDAY APRIL 12 at 7 p.m.
ZHADAN & THE BUSHWICK BOOK CLUB
FEATURING NEW MUSIC, ART, FILM AND TATTOOS INSPIRED BY ZHADAN'S POETRY

SATURDAY APRIL 13 at 7 p.m.
ZHADAN & JAZZ
ZHADAN & YARA READ AS ANTHONY COLEMAN AND FIMA CHUPAKIN PLAY

Tickets \$25; students, seniors & members \$20. Limited seating! Order in advance online.
THE UKRAINIAN MUSEUM • 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

Провели школу писанкарства

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – Український історично-освітній центр при Консistorії Української Православної Церкви США влаштував 23 березня школу писанкарства для учнів Школи українознавства при Українській православній церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного (директор Ярослава Данищук).

У бібліотеці Консistorії для дітей приготували необхідне знаряддя – віск, свічки, писачки, фарби, яєчка. Готові писанки учні забрали додому, щоб показати батькам, а потім покласти у святковий кошик.

Директор центру Наталя Гончаренко розповіла дітям про техніку писанкарства та історію Великодніх яєць – української писанки. Писанка в Україні тісно пов'язана з релігійними обрядами, тому за часу більшовицького режиму писанкарство три-

валий час було під фактичною забороною. Існування цього виду мистецтва замовчувалося, воно стиралося з народної пам'яті. Але писанкарство розвивалося в Канаді і США.

Для писанок характерні різні орнаменти: решітки, віконця, клинці, вітрячки, кошики, грабельки, зірки, хрестики, павучки. Символіка писанки не проста. Вона стала символом радості і віри у Воскресіння Ісуса Христа як символу всепрощення.

Писанки використовували як символ кохання, у народній медицині ними „викачували” хвороби. Свячені писанки закопували у землю на високий врожай, клали у ясла для худоби.

При нагоді Н. Гончаренко розповіла дітям про виставку-продаж ікон, намальованих на скринях від набоїв, зібраних в зоні бойових дій на Донбасі.

Школа писанкарства для учнів Школи українознавства. (Фото: Левко Хмельковський)

ТРИБУНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз святкує 125 років: Фотофакт з історії, 1936

На цій світлині з „Пропам'ятної Книги” виданої в 1936 році з нагоди 40-літнього ювілею УНСоюзу (1934): Відділ 362 Українського Народного Союзу у Брістолі, Пенсильванія. Відділ заснований 6 січня 1927 року з 19 членів. Його зорганізували Михайло Лешак, Петро Закутинський, Микола Васюрка й Іван Сидорський. У першому уряді відділу були предсідник П. Закутинський, секретар М. Васюрка та касир Василь Антіш.

На веб-сторінці УНСоюзу читачі можуть переглянути фотоархів з історії організації. Фотоархів доповнюється і удосконалюється. Загляньте тут: unainc.org/una/the-una-is-125-years-old/.

Відбулися збори Української Національної Кредитної Кооперативи

Мирослава Роздольська

НЮ-ЙОРК. – 24 березня в Українському Народному Домі відбулися 53-ті річні загальні збори Української Національної Федеральної Кредитної Кооперативи. Візитівкою цієї давньої діаспорної установи сьогодні є молодь обличчя в її управі. Ними гордяться. І це можна було почути ще перед початком зборів, коли голова Контрольної комісії д-р Андрій Шуль, представляв гостям цих молодих людей. Він захоплено говорив про високу освіту, яку вони здобули в найкращих коледжах Америки і про те, якими перспективними та успішними спеціалістами у фінансовій справі вони є.

Збори розпочалися з молитви, яку провів настоятель Української православної катедри св. Володимира митрофорний протоєрей Володимир Музичка.

Список членів, які відійшли у вічність у 2018 році, зачитав секретар Ради директорів Юрій Баюрак. Хвилиною мовчанки вшановано їхню пам'ять, як також українських героїв, які полягли за територіальну цілісність.

Голова Ради директорів Степан Качурак представив гостей, які прибули на збори, зокрема представників уряду України, різних українських організацій, установ та сусідніх кредитівок, зокрема колишнього голову Дирекції Всеволода Саленка, якому одногосним рішенням Ради директорів надали звання почесного голови.

Як підкреслив у своєму звіті С. Качурак 2018 рік був успішним для кооперативи і її членів. Найперше, саме завдяки професіоналізму, високій відповідальності членів

Рада директорів і Контрольна комісія Української Національної Федеральної Кредитної Кооперативи (зліва): секретар Контрольної комісії Остап Глинський, заступник голови Ради директорів Ярослав Кошелєвський, скарбник Ради директорів Наталія Костинюк, голова Ради директорів Степан А. Качурак, член Ради директорів Мирослава Греб, секретар Ради директорів Юрій Баюрак, голова Контрольної комісії д-р Андрій Шуль. На світлині немає членки Контрольної комісії Юлії Хомі. (Фото: Микола Костинюк)

Дирекції, управителів та працівників, а головне – добрій співпраці і порозумінні між ними.

У гідному оновленні кадрів, без сумніву, є заслуга й самого С. Качурака, як голови Ради директорів. Адже він має особливий талант гуртувати довкола себе молодих людей. До прикладу, очоливши декілька років тому Організацію Оборони Чотирьох Свобід України, яка, здавалось, уже виконала свою місію, йому вдалось на повну силу оновити діяльність організації завдяки новим її членам, і зокрема, її найбільшому і найактивнішому Бруклінському відділові.

Кооператива відповідає вимогам часу. Підтвердження цьому –

розвиток трьох відділень, і зокрема, розбудова Бруклінського, де проживає найбільше українців, зокрема тих, які недавно приїхали з України. Не тільки громадяни, а й церкви, громадські організації, школи українознавства „Нова хвиля”, та інші залюбки користуються послугами своєї української кредитівки, де обслуговування клієнтів також на доброму професійному рівні.

Технічна модернізація послуг доступна клієнтам кооперативи. Це і електронна оплата рахунків, і дистанційне депозитування чеків, і апікації для систем мобільного банківництва, і міжнародний електронний переказ грошей та багато іншого. Саме у 2018 році зробле-

но великий поступ в удосконаленні цих програм, як зазначила у своєму звітному слові скарбник Ради директорів Наталія Костинюк. Вона навила кілька цифр, що свідчать про стабільну фінансову політику і динаміку зростання активів, які досягли 146,579,165 дол. Зросла і загальна сума позик від 78,872,525 дол. у 2017 році до 82,074,650 дол., а чистий прибуток у 2018 році становив 305,911 дол.

Голова Контрольної комісії д-р А. Шуль запевнив, що фінансова звітність достовірно представляє її фінансовий стан. Він висловив вдячність голові Дирекції та головній управительці Наталії Пачашинській за співпрацю.

Українська Національна Федеральна Кредитна Кооператива у Нью-Йорку, хоч і не є найбільшою серед своїх посестер в Америці, багато допомагає неприбутковим громадським організаціям, молодіжним установам, школам українознавства, церквам, підтримуючи проекти, спрямовані на виховання підрастаючого покоління українців, видавництво українознавчої, історичної літератури, на відбудову та реконструкцію церков. Пожертви, спонсорство, фінансова допомога на благодійні та релігійні заходи протягом 2018 року становила 87 тис. дол.

Виголошуючи вітальне слово від Централі Українських Кредитівок Америки президент та виконавчий директор кредитівки СУМА Роман Козіцький назвав цифру 14 млн. дол., яких видали українські фінансові установи Америки на підтримку наукових, молодіжних, спортивних проектів.

(Закінчення на стор. 15)

FULL CIRCLE

Ukraine's Struggle
for Independence
100 Years Ago
1917-1921

УКРАЇНСЬКЕ КОЛО

до сторіччя
визвольних змагань
1917-1921

April 7 - September 29, 2019
Wednesday - Sunday
11:30 am - 5:00 pm

7 квітня - 29 вересня 2019 р.
від середи до неділі
11:30 рано до 5:00 вечора

The Ukrainian Museum
Український Музей

222 East 6th Street
New York, NY 10003
T: 212.228.0110

info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Клуб драми покаже виставу

НЮ-ЙОРК. – 30 травня, о 6-й год. вечора, Клуб драми Академії св. Юра представить для батьків, студентів, вчителів та української американської громади виставу-казку „Баба Яга“.

Вистава є адаптацією відомої української народної казки про дівчину Калину, яку зла мачуха Явдоха відправила в ліс до хатини Баби Яги. Дорогою Калина зустріла ряд різних істот з української мітології та героїв українського фольклору, лісових духів та тварин, що розмовляють.

У виставі бувають участь понад 30 студентів як актори, керівники сцени, й ті, хто робить зачіски, макіяж, займається виготовленням реквізитів та декорацій.

Спектакль очолює учителька соціальних дисциплін і директор Клубу драми Ліза Донован. Учителька Ірина Чуян виготовленням костюмів, д-р Кімберлі Галверсон, учитель математики, надають неоціненну допомогу у створенні декорацій. Студенти після основних занять в школі з задоволенням відвідують репетиції вистави та допомагають у підготовці до неї.

„Цього року вистава буде

довшою і складнішою, ніж минулого, і вимагатиме набагато більше відданості від студентів, – каже Л. Донован. – Однак, я відчуваю, що учні також набувають безцінні навички та вивчають життя“.

Академія св. Юра

UKRAINIAN SISTERS
 THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
 ☎ 631-764-5388
 631-727-2880
 ✉ Uksistersag@gmail.com

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

Літні Табори 2019

Пласт Українська Скавтська Організація – США
www.plastusa.org

Міжкрайовий Вишкільний Табір Лісова Школа
 22 червня – 5 липня
 Hunter, New York
LisovaShkola@gmail.com

Вишкіль Новецьких Виховників
 23 червня – 2 липня
 Новий Сокіл, North Collins, NY
christine.hladky@plastusa.org

Кінний Табір
 23 червня – 29 червня
 High Point Equestrian Center, Montague, NJ
 Роксоляна Кизик
 908-500-5973

Міжкрайовий Вишкільний Табір Золота Булава
 28 червня – 6 липня
 Пластова Січ, Grafton, Ontario
zolatubulava@kps.plast.ca

Виховно-Вишкільні Табори
 6 липня – 27 липня
 Для новацтва і юнацтва - На оселях:
 Вовча Тропа, East Chatham, NY
www.vovchatropa.org

Новий Сокіл, North Collins, NY
www.novyi-sokil.squarespace.com

Писаний Камінь, Middlefield, Ohio
www.pysanyjkamin.org

Табір Старшого Юнацтва
 6 липня – 20 липня
 Вовча Тропа, East Chatham, NY
www.vovchatropa.org

Початковий Табір
 21 липня – 27 липня
 Вовча Тропа, East Chatham, NY
tershakovec@yahoo.com

Крайовий Вишкільний Табір КВТ
 28 липня -3 серпня
 Вовча Тропа, East Chatham, NY
andrew.zwarych@plastusa.org

Морський Табір
 3 серпня – 10 серпня
 Putt's Camp
 Raystown Lake Saxton, PA
chornomortsi@gmail.com

Сієтл Табір 2019
 Для новацтва і юнацтва
 4 серпня – 17 серпня
 Camp Sheppard, BSA, Enumclaw, WA (близько Гори Рейнір)
tabir@plastseattle.org

LONG TERM ANNUITIES

**4.00%*
 9 YEAR**

**3.75%*
 7 YEAR**

**3.25%*
 5 YEAR**

*FIRST YEAR RATE
 ALL ANNUITY RATES
 SUBJECT TO CHANGE
 NOT AVAILABLE
 IN ALL STATES

**CALL US TODAY!
 888-538-2833**

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
 2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG

Селяни зберегли народні ікони

Відкриття виставки „Народна ікона Середньої Наддніпрянщини XVIII-XIX ст.“. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 22 березня у обласному краєзнавчому музеї відкрито виставку „Народна ікона Середньої Наддніпрянщини XVIII-XIX ст.“ У фондах музею налічується близько 180 ікон, які зібрані з різних куточків Черкащини. Основою їх складає велика колекція Миколи та Галини Корнієнків, передана з Тимошівського музею народного мистецтва в 1991 році. Саме вони збирали по селах ікони, які були вперше виставлені того року.

На виставці представлено 50 ікон. Організували виставку завідувача відділом етнографії музею Тетяна Григоренко і заступник директора Вікторія Наумчук. На відкритті виступили Заслужений працівник культури, худож-

ник Віктор Крючков, реставратор і колекціонер ікон Юрій Коваленко, краєзнавець, дослідник історії краю Олександр Самков.

Українська народна ікона була мальована переважно на липових чи соснових дошках або на домотканому полотні. Виконували її сільські малярі, яких називали богомазами. Своїм малярським ремеслом майстер-богомас, який працював на полі, також мав змогу заробити додаткові гроші для утримання родини. Майже в кожній сільській хаті були ікони. Вони займали центральне місце, на покутті. Люди називали ікони „богами“ або „образами“.

Джерелом багатьох ікон був фольклор та народні перекази і легенди українських сіл. Тому часто бачимо святих на іконах, схо-

жих на селян, а вбрання нагадує тогочасове, селянське.

Унікальним для українського наївного іконописного стилю є зображення квітів на образах. Ці квіткові орнаменти багаті, різноманітні і кольористі, особливо на іконах Черкащини, південної Київщини та Поділля. Загалом композиція сільської ікони є спрощена, мальована графічно, без перспективи. Кольорит побудований на гармонійності білого кольору із теплими кольорами – червоно-коричневим, жовтим і зеленим.

Музей також випустив два комплекти листівок „Образ Пресвятої Богородиці“ та „Народна ікона Середньої Наддніпрянщини“, на яких представлені народні ікони з фондової колекції обласного краєзнавчого музею. Виставка триватиме до осені.

Народні ікони на виставці „Народна ікона Середньої Наддніпрянщини XVIII-XIX ст.“. (Фото: Олександр Костирко)

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на презентацію книжки

Тамари Марценюк

кандидатки соціологічних наук,
доцентки кафедри соціології Києво-Могилянської академії,
гендерної експертки Української Гельсінської спілки з прав людини.

„Чому не варто боятися фемінізму“

(Київ: Комора, 2018)

У книжці подається огляд основних етапів світового феміністичного руху, його ключових постатей і праць, а також здобутків, що нині уже сприймаються як належне. Крім історії та теорії, у книзі багато інформації про сучасні феміністичні тренди, фемактивізм, людей і організації, які нині працюють в Україні задля забезпечення рівних прав для жінок і чоловіків.

В суботу, 13 квітня 2019 року,
о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Чи випустить...

(Закінчення зі стор. 2)

вальники приземлялися в Каракасі. Це були демонстративні дії Росії. Володимир Путін нічого нового вигадати не може, тому повторює найкращі, як він вважає, сторінки радянської історії (пригадайте Карибську кризу 1962 року). Росія не розміщувала свої ядерні сили в цьому регіоні, але приліт стратегічних бомбардувальників у Каракас показує, що вона має щось подібне на меті. Це дуже вкладається у контекст ядерного шантажу, який застосовує В. Путін, передусім, проти США, щоб розхитати єдність їх позиції з європейцями. Штати розуміють, що не можна виключати того, що режим Н. Мадуро з почуття вдячності до В. Путіна за те, що зумів утриматися при владі, дасть дозвіл на розміщення ракет або надасть для цього свої летовища. А це є безпосередньою загрозою національній безпеці США.

Наскільки ймовірний силовий сценарій у Венесуелі? Передусім, варто нагадати, що у Венесуелі вбивають протестувальників уже не перший день. Тамтешній уряд неспроможний вирішити найбільш болючі проблеми: нещодавно була проблема з електрикою, коли столиця і великі міста залишилися без світла, були перебої у водопостачанні, проблеми з їжею. Йдеться про базові речі виживання населення, не кажучи про якийсь економічний розвиток чи стабільність. За таких умов велика кількість населення перебуває на межі відчаю, а такі люди можуть бути організованими і протистояти поліції й військовим. Тож конфлікт у Венесуелі не вирішений.

Тим більше, там відбувся поділ,

коли більша частина латиноамериканських країн приєдналися до США і Організації Американських Держав й підтримали опозиційного провідника Х. Гуайда на президента Венесуелі, ба більше – деякі військові присягнули йому. Але далі цього справи не пішли. Тобто, з одного боку, є народ, який прагне змін і підтримує альтернативну кандидатуру керівника, але з іншого – є військові, більша частина яких підтримує Н. Мадуро. Тому протистояння зберігатиметься і, безумовно, воно має потенціал для того, щоб перерости у щось більше, ніж просто сутички на вулицях Каракасу.

Проте Росія, пославши своїх військових, навряд чи буде просувати силовий сценарій. Росії у Венесуелі вигідніше утриматися і зберегти стабільність, аніж випустити демонів війни, бо їх потім буде складно приборкати. Крім того, якщо у Венесуелі розпочеться щось на кшталт війни у Сирії, то США не будуть стояти осторонь. Для росіян головне – стабілізувати ситуацію, зберігши при владі Н. Мадуро.

Але існує інший ризик: навряд чи Росія добре розуміє венесуельців – країну з іншою культурою, глибокими проблемами, і через це росіяни можуть ненавмисне, не спеціально, а внаслідок певних своїх прорахунків та хибних оцінок спровокувати загострення. Така загроза сьогодні існує.

УНІАН

Олександр Хара – експерт Громадського Фонду „Майдан закордонних справ“, Київ.

Детальніше читайте на УНІАН:
<https://www.unian.ua/world/10492686-chi-vipustit-rosiya-u-venesueli-demoniv-viyuni.html>

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Serving our Members & the Ukrainian American Community since 1951!
Promoting Savings and Providing Credit with Quality Financial Products & Services at Great Rates!

**START SAVING FOR TOMORROW WITH
HIGHER IRA SHARE RATES TODAY!**

IRA
Share Account

3.46% APY*

**APY – Annual Percentage Yield based on a 3.40% rate, subject to change without prior notice, dividend must remain on deposit.*

Visit or Call any of our Conveniently Located Branches:

<p>MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel:(212) 473-7310 Fax:(212)473-3251</p>	<p>ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel:(718) 626-0506 Fax:(718)626-0458</p>	<p>LINDENHURST: 225 N 4TH Street Lindenhurst, NY 11757 Tel:(631) 867-5990 Fax:(631)867-5989</p>	<p>UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel:(516) 565-2393 Fax:(516)565-2097</p>	<p>KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel:(845) 626-2938 Fax:(845)626-8636</p>
--	--	---	--	--

Toll Free:(888) SELF-REL Email: Info@selfrelianceny.org Website: www.selfrelianceny.org

Self Reliance New York FCU
108 Second Avenue
New York, NY 10003-8302
212-473-7310
888-735-3735

ПОСТАТІ

Докію Гуменну не забули у США

Левко Хмельковський

Український прозаїк, літературний критик, публіцист Сергій Гречанюк недавно написав з Києва: „Ви мешкаєте у Нью-Джерзі, значить – близько до знаменитого українського меморіального цвинтаря у Савт Бавнд-Бруку. 23 березня минає 115-та річниця від народження нашої дуже особливий письменниці Докію Гуменної – то підіть, будь ласка, на її могилу і покладіть від мене і від моїх товаришів-літераторів букет квітів“.

Прохання письменника почули в Школі українознавства (директор Ярослава Данишук) при Українській православної церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного і саме 23 березня учні старших класів, вчительки Л. Ольшанівська і Галина Богущка, о. В. Шак та іподиякон Микола Зомчак принесли квіти соняшника на могилу письменниці. Леся Ольшанівська розповіла про життєвий шлях і творчу спадщину письменниці, о. Василь Шак відслужив заупокійну Літію, а Марта Стефанів поклала квіти від імені школи.

Д. Гуменна брала участь у дослідженні трипільської культури, тож автор пам'ятника Оксана Лобачевська розмістила на камені орнаменти тієї культури.

Докія Гуменна народилася 1904 року в Жашкові, нині Черкаська область, померла 1996 року в Нью-Йорку. Літературна спадщина становить понад 30 томів. Осип Зінкевич і Святослав Караванський писали про неї:

„Докія Гуменна посідає чільне місце в українській літературі ХХ ст. Її творчість ніхто не викреслить з історії української літератури та із сердець тисяч читачів у 1920-их роках в Україні та читачів її творів на Заході після Другої світової війни. У своїх творах письменниця відбила дві сторони українського життя під кремлівською окупацією: погром українського села включно з голодом 1933 року, літературне життя України 1920-1940-их років. Бажання вчитися, пізнавати світ і духовно рости привело Явдону Гуменну до Києва. Вона стає членом письменницької організації „Плуг“, де продовжує свої літературні спроби, початі в педагогічному училищі. Молода дівчина, початківка, спостерігає майже всіх письменників Києва того часу. Вона бачить їхню творчість, їхнє життя, їхні творчі проблеми цілком іншими від офіційних очима. Вона дивиться на літературний процес не через призму тодішньої партійної критики, а очима молодої, часом дуже наївної дівчини, яка раптом опинилася в столиці України. Вона веде щоденник, який поміг їй потім відтворити в повній широті й точності події тих часів, зокрема літературне життя.“

Об'єднання „Плуг“ уможливило письменниці творчу подорож з умовою, щоб з того вийшов репортаж про життя і побут у перших сільськогосподарських комунах на півдні України та на Кубані. Після появи її нарисів на Д. Гуменну

посипалися громи партійної критики у пресі, на письменницьких та партійних зборах та всяких високих трибунах.

Про одні письменницькі збори, де їй просто влаштували погром, вона пише: „Дивляться на мене, як на звіра в зоопарку. Я сиджу, зціпивши зуби – де подітисся? Встати й вийти? Ні, слухати треба! Я прилипла до стільця, не можу поворухнутися. Головне ж, я не почуюю себе винною ні в чому, за що мене тут судять. Що за дивна лявна наклепів суне на мене й заливає!“.

Авторці начеплено цілий ряд ярликів – „спотворено зображала радянську дійсність“, її твори були „ідейно шкідливі“, вона виводила у своїх творах „куркулів, непманів, міщан і людей соціального дна“, а за сучасною темою в її творах ховалися „чужі, а то й ворожі ідеологічні настанови“. Навіть за часів „перебудови“ в журналі „Вітчизна“ (ч. 4, 1988) названо її „найнебезпечнішим ворогом“, що „заплямувала себе зрадою“.

Яка ж її провина, що аж така кара? А ось яка: у своєму нарисі 1928 року („Листи із степової України“, журнал „Плуг“ ч. 10) письменниця побачила привид голоду, що висить над Україною. Її слова: „Тут на камені якось не віриться, чи була революція, чи ні. І невже вона відбилася на селі тільки тими облігаціями, викачкою хліба, самообкладанням, прокльонами? Нічогісінько не розумію. Не розбираю... Селянське господарство руйнується, занепадає... Яка кому користь із цього? А тут ще й привид голоду“.

Д. Гуменна, перейшовши жорна радянської системи, випростується на повний письменницький зріст в українській літературі. Її моттом стає: „Я нічого не боюся“. Воно допомогло їй витримати всю нагірку навіть і на еміграції. Докія Гуменна переборола не одні бар'єри емігрантського нелегкого життя, будучи рівночасно письменником, видавцем і книгоширом своїх творів. Читач зрозумів її, підтримував її, захоплювався нею, шанував і цінував її і захоплювався до появи нових і нових творів“.

Відомий українознавець Микола Мушинка у статті про Д. Гуменну „П'ять разів „похоронена“, а все-таки жива“ („Сучасність“, 1995, ч. 4) писав (я подаю уривки з великої за обсягом статті):

„В українському фольклорі існує повір'я: якщо когось оголосять мертвим, а він живе, буде довго жити. Визначну українську письменницю, у 1920-их роках члена літературного об'єднання „Плуг“, Докію Гуменну вже п'ять разів оголошували мертвою, а вона живе і по сей день. Живе не у спогадах сучасників та нащадків чи в своїх творах (як належить визначним людям), а в затишній квартирі в самому центрі Нью-Йорку. Уперше її було поховано на початку 1930-их років, коли в радянській пресі її оголосили „куркульською провокаторкою“, куркульською агенткою, що заховала своє справжнє обличчя класового ворога і нахабно пробралася в літературу, „ворогом,

Докія Гуменна. (Фото: esu.com.ua)

який намагався в художній формі протиставити себе історичній вирішальній ролі партії, комсомолу, усьому процесу соціалістичного будівництва“, куркульським трубадуром, „літераторкою з глитайсько-ефремовським обличчям“. (...) У березні 1932 року її вилучили з „Плуга“, перестали друкувати. І раптом вона зникла з Харкова. Ніхто з її харківських друзів та знайомих не сумнівався в тому, що її або вбито, або запроторено в якийсь сибірський табір. (...) Влітку 1932 року вона виїхала в Туркестан, де зайнялася вивченням історії і давньої культури туркменів. До Харкова більше не повернулася, а після певного часу переїхала до Києва, де собі тихцем жила, бідувала, не беручи жодної участі в літературному процесі. (...)

Удруге вона „воскресла“ під час німецької окупації Києва, нав'язавши неспівмірні стосунки з новоствореною Спілкою письменників України: одна із новел Д. Гуменної „Пахощі польових квітів“ появилася на сторінках журналу „Літаври“ (1941, ч. 3), що його редагувала Олена Теліга. Німці закрили „Літаври“, розігнали Спілку письменників і всіх чільних розстріляли у Бабиному Яру біля Києва. Оскільки Докія Гуменна на людях майже не з'являлася, в Києві думали, що і її замордовано в гестапо. А в неї саме тоді смертельно захворіла мама. Докія відійшла від літератури, зосередивши всю увагу на найближчій людині. Поховавши маму, вона із своїх комірчин (які часто доводилось міняти) нікуди не виходила, майже ні з ким не зустрічалася. (...) Втретє вона „воскресла“ у Львові наприкінці 1943 року, опублікувавши на сторінках журналу низку оповідань і нарисів, написаних ще у 1930-их роках. Зі Львова дорога її повела на Закарпаття, у Словаччину, Австрію, Німеччину, а в 1950 році до США. (...) Для української радянської літератури вона залишилася мертвою. Її післявоєнні твори в Україні взагалі не згадувались, а довоєнні носили на собі печатку оцінок 1930-их років.

Учетверте „воскресла“ Докія Гуменна, коли до Нью-Йорку почали вчашати українські літератори. Старенька бабуся, спираючись на палицю, приходила на зустрічі з Олесем Гончаром, Дмитром Павличком, Іваном Драчем, Миколою Вінграновським, Анатолієм Погрібним, Миколою Жулинським та іншими письменниками з України. Про неї заговорили на сторінках української преси, по радіо, на телебаченні. Обіцяли видавати й перевидавати її твори, та досі жодної її книжки не перевидало. (...) Зате у хрестоматії української літератури Докію Гуменну „поховано“ вже вп'яте, з дубовим хрестом на її могилі, на якому золотими літерами викарбувано, що Докія Гуменна померла 1993 року. (...) Якби в інших народів була така письменниця, з неї би зробили національну героїню: писали монографії, знімали кіно- та телефільми, вручали державні нагороди. А ми її на батьківщині „заживо поховали“, не перевидавши за роки самостійності жодної книжки“.

Спомин київського письменника Сергія Гречанюка про Докію Гуменну дарує надію, що її книжки усе ж придуть в Україну.

Учасники вшанування пам'яті Докію Гуменної. (Фото: Левко Хмельковський)

Відбулися збори...

(Закінчення зі стор. 9)

Високо оцінили співпрацю кооперативи з громадою Постійний представник України до ООН Посол Володимир Єльченко, Генеральний консул України у Нью-Йорку Олексій Голубов. Подяки за підтримку українських, мистецьких, видавничих проектів висловили також представник управи Української православної церкви Всіх Святих Микола Костинюк (за допомоги у будівництві каплички на оселі Спільноти Української Молоді в Еденвілі), почесна голова Нью-Йоркської округи Союзу Українок Америки СУА Надя Савчук і голова округи Лідія Слиз (за підтримку проектів СУА), Зенон Войтович від Організації Оборони Лемківщини (за видання монографії проф. Стефана Лашина „Педагогічний лицей ч. 2 у Бартошицях“), голова Всеамериканської громадської організації „Нова Українська Хвиля“ Мирослава Роздольська (за підтримку діяльності Школи українства „Нова хвиля“ у Брукліні), художник Василь Барабаш (за спонсорство дитячої мистецької студії при Українському Конгресовому Комітеті Америки).

Звіт Номінаційної комісії представив її голова Остап Глинський. Оскільки додаткових кандидатур до виборів не було подано, голосування не відбулося. До Ради директорів переобрані голова С. Качурак, скарбник Н. Костинюк та членка Мирослава Греб.

Кінцеву молитву звершив о. В. Музичка. Закінчилися збори виконанням гімну України. Приємне спілкування продовжувалось у теплій дружній атмосфері за смачним обідом.

Шукаємо опікунку для старенької мами в Silver Spring MD. Побажаний досвід/витривалість з хворими на Алзгаймер. Близько церков, активна Українська громада, гарний дім.
Ukicaregiverneeded@gmail.com
or 617-566-1996

FOR SALE: One mile to CYM. Main level has 3 bedrooms, 2 baths, living room, dining room and laundry room off kitchen. Studio apartment over one car garage with separate entrance. Lower level has 2 bedrooms. Open living room and kitchen with full bath. New roof. Beautiful Trac deck. House is on elevated property overlooking a stream. A must see. Priced to sell at \$229,000.
Call Bohdan at **845-434-4968**

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

Храм в Люрді...

(Закінчення зі стор. 7)

У 2018 році душпастирську опіку прочанам в Люрді почергово надавали священники Єпархії св. Володимира Великого у Парижі, а в цьому році для служіння прочанам при нашому храмі призначено о. Романа Остап'юка.

Щороку в Люрді, у травні, відбувається міжнародна проща військовослужбовців, у якій беруть участь також військові з України. Їх супроводжують єпископ та священники. А в кінці жовтня відбувається національна проща українців, в якій беруть участь вірні УГКЦ зі священниками. Минулого року на цій прощі були присутні Єпископи Борис, Гліб Лончина, Діонісій Ляхович.

2019 рік проголошений в Люрді роком Святої Бернадети, якій 18 разів об'являлася Мати Божа. Мільйони прочан з усього світу прибувають до Люрду для того, щоб відвідати місце об'явлення та омитися у святій воді, в якій відбулося багато зцілень.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує своїх членів на

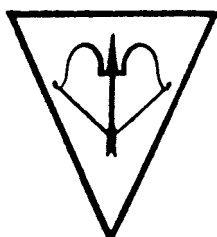
РІЧНІ ЗВІТНІ ЗБОРИ НТШ В АМЕРИЦІ

в суботу 11 травня 2019 р.

Полуденок – 12:00
Засідання Секцій 1:00 - 2:30
Звітні Збори - 3:00

Запрошуємо всіх членів до участі, дискусії і зустрічі

Збори відбудуться
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“

влаштовує

„ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють (розуміють і розмовляють) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2019 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі, 23 червня, до суботи, 29 червня 2019 р.
- від неділі, 30 червня, до суботи, 6 липня 2019 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися безпосередньо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$150.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні – 290.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622

Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: **25 травня 2019 р.** • Після реченця зголошень не приймаємо.
- Лікарську посвідку НЕ пересилати з анкетною зголошення. Просимо передати при реєстрації.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2019

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дитини, яку вперше вписуєте на табір

від 23 червня до 29 червня 2019 р. від 30 червня до 6 липня 2019 р.

Розмір таборової сорочки дитини: 6-8, 10-12, 14-16.

Залучую чек на суму \$..... Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

..... Підпис батька або матері

НОВИНИ НАУКИ

Вшанували пам'ять проф. Богдана Романенчука

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 21 березня розпочався весняний семестр викладів Релігійного Товариства Українців Католиків „Свята Софія“ США та Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) у Філядельфії. Інавгураційна лекція була присвячена пам'яті відомого літературознавця, педагога, видавця та редактора проф. д-ра Богдана Романенчука в 30-ту річницю відходу у вічність.

Спогадами про нього поділилися президент Світової Ради НТШ академік Леонід Рудницький, голова Осередку Праці НТШ д-р Олександр Лужницький та довголітній редактор часопису „Америка“ Осип Рожка.

Б. Романенчук народився 23 лютого 1908 року в селі Воскресинці Коломийського повіту (нині Івано-Франківщина). У 1935 році закінчив філософський факультет Львівського університету (у студентські роки приятелював із Богданом-Ігорем Антоничем, залишив спогади про поета). Викладав українську мову й літературу в гімназії, заснував у Львові видавництво „Українська книгоспілка“ (1935-1939).

У 1939 році подався в Польщу, потім в Австрію, де перебував у таборі для переміщених осіб. Донька Михайла Драй-Хмари Оксана Керч свідчила, що в таборі Б. Романенчук „фактично був організатором культурного і громадського життя“, виконував обов'язки культурно-освітнього референта в таборовій управі, займався організацією середньої школи, разом із літераторами й науковцями із Зальцбургу брав участь у заснуванні журналу „Літаври“ (1947-1948), писав для цього видання статті й рецензії.

У 1949 році переїхав до США, де й мешкав до кінця життя. Б. Романенчук був членом НТШ у США, Українського бібліологічного товариства,

Учасники події (стоять зліва): Олександр Лужницький, Леонід Рудницький, Осип Рожка, (сидять): Данило Левицький, Оксана Левицька. (Фото: Стефан Фартушок)

членом Шкільної Ради при УККА. Як зазначив О. Лужницький, Б. Романенчук-педагог докладав максимум зусиль, аби привити любов до української мови та літератури у молодих українців на поселеннях. Згодом вивчав славистику у Пенсильванському університеті, здобув ступінь доктора філософії (1958 рік). Б. Романенчук – автор довідника „Азбуковник. Енциклопедія української літератури“. Було видано тільки два томи (1969, 1974), які обіймають літери від А до Г (остання стаття „Гуцак Іван“).

За словами О. Рожки, одним із найбільших внесків Б. Романенчука у справу збереження української літератури було видання літературного журналу із ностальгієюю назвою „Київ“. Невеликий за обсягом, скромний за поліграфічними характеристиками, він був одним із майданчиків, довкола яких гуртувалися емігранти з України в 1950-1965 роках. Щорічно Б. Романенчук видавав шість чисел журналу.

Завдання нового часопису Б. Романенчук бачив у продовженні „світлх традицій літератури і мистецтва Києва, що завжди був осередком високоякісного й ідейного літературно-мистецького життя“. Така максималістська позиція не заважала, однак, Б. Романенчуку час од часу друкувати в „Києві“ й письменників із підсоветської України (Борис Антоненко-Давидович, Микола Бажан, Юрій Бедзик, Єва Будницька, Микола Вінграновський, Євген Гуцало, Іван Драч, Роман Іваничук, Ліна Костенко та інші). Головне ж коло авторів „Києва“ – письменники-емігранти, цвіт української еміграційної літератури: Емма Андіївська, Богдан Бойчук, Віра Вовк, Святослав Гординський, Докія Гуменна, Галина Журба, Іван Кернецький, Патриція Килина, Юрій Косач, Ігор Костецький, Богдан Кравців, Оксана Лятуринська, Євген Маланюк та інші. Помер у 1989 році. Похований на українському католицькому цвинтарі в Фокс-Чейз (нині Елкінс Парк). Своїми спогадами про батька поділилася донька Оксана Левицька.

Як підсумував Л. Рудницький, Б. Романенчук – це „така особа в історії української діаспори, яка заслуговує на те, щоб про нього написано книжку“.

Товариство „Свята Софія“ США

Російський політолог...

(Закінчення зі стор. 4)

ження – він деякі закони не міг порушувати, а Путін може робити все, що завгодно. Дійсно, ключове питання – це з ним домовитися. Питання: чи можливо це, і чи спроможний він дотриматися слова, яке дав? Всі політики починають з того, що намагаються з ним налагодити відносини, „заглянути йому у вічі“ і побачити там щось добре. І тільки [сенатор Джон] МакКейн там побачив ось ці всім відомі три літери.

Путін, як людина з органів, зможе підлаштуватися під будь-якого співрозмовника і сподобатися йому. Це елемент його навчання і особистих якостей. Він надзвичайно приємна

у спілкуванні людина. Він підтакує і погоджується – вам здається, що ви його переконали. А сам є вкрай закритою людиною і вкрай неконтактною щодо зовнішніх стосунків – якщо він щось пообіцяв, то не означає, що зробить. Він – хазяїн свого слова. Захотів – дав, захотів – забрав.

Путін – дуже гнучка людина. Для нього головне зараз – щоб програв Порошенко. Тому що у нього дуже багато особистого. За великим рахунком Порошенко його обіграв.

Крим приєднали, то й приєднали. Тепер нова людина – давайте пошупуємо, запропонуємо моркву, як якусь приманку, з тим, що Крим – проїхали, треба розпочинати нове життя. Я завчасно не говорив би, що Путін не піде на зустріч. Зрозуміло, що Україна навряд чи зможе адек-

ватно, на думку Путіна, реагувати на цю „добродушність“. Не треба завчасно його ставити у жорсткі рамки – він не любить таких ситуацій, він не любить неочікуваних ходів.

Звісно, Путін хотів би впхнути „ДНР“ і „ЛНР“ глибше в тіло України, щоб зберегти контроль над цими територіями і змусити Київ платити там за „побитий посуд“. Там буде 3 млн. голосів проти київської влади за умовного [Олександра] Вілкула чи [Юрія] Бойка. Чому б не зробити додаткової головної болі сусіду? З задоволенням. Це його мрія.

Думаю, що з Порошенком цей номер взагалі не пройде. Та й навіть не дуже досвідчений у міжнародних справах Зеленський також на таку просту „разводку“ не клюне. Але чому не спробувати? Від цього він не програє, тільки виграє в очах світової спільноти. Це Путін вмє робити прекрасно. Він – артист від природи чи від виховання!

– Пане Мироненко, як ви вважаєте, зустрічатиметься Путін з Володимиром Зеленським, якщо шовнем буде обраний президентом України?

Віктор Мироненко: У мене дуже тверде переконання, що до великої і повної зміни політичних облич нагорі політичної влади в Росії ніяких змін

в російській політиці по відношенню до України не буде. Те, що трапилося у 2014 році, є свідченням того, що Путін особисто і вся команда, яка визначає російську політику по відношенню до України, зробили для себе висновок, що Україна втрачена, і ніякої можливості повернути, політичних впливів чи економічних, взагалі ввести Україну під своє керівництво, навіть якесь умовне, вже просто немає. Вони не бачать ніяких перспектив і ніяких перемовин не вестимуть.

Об'єктивний фактор – російським політичним керівництвом допущено дуже великої „дитячої“ політичної помилки. У політиці ніколи не можна ухвалити рішення, яке при зміні ситуації чи при зміні облич можна було б якось відіграти, обіграти чи змінити. На жаль, рішення по Криму – це саме таке політичне рішення, яке не можна скасувати. Із Заходом ніякої, до речі, теж серйозної розмови про серйозну зміну стосунків у зв'язку з тим, що Путін і Росія ніколи не хочуть і не вестимуть мови про Крим. Тобто ніяких змін не буде. Це справа навіть не тактична, а стратегічна.

Copyright © 2019 RFE/RL, Inc. Перекладується з дозволу Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода (www.radiosvoboda.org).

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

РОХОЛАНА

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на автобусі.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100	\$ 7	\$400	\$12	\$ 800	\$17
\$150	\$10	\$500	\$12	\$ 900	\$20
\$200	\$10	\$600	\$15	\$1000	\$20
\$300	\$12	\$700	\$17		

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.
* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салами - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

31 березня...

(Закінчення зі стор. 1)

ких „хрунів“. „Хруні“ (така інтелігентна назва тієї тварини, що хрюкає) в невизрілій демократії – обов'язковий елемент політичного пейзажу.

Найбільші пристрасті розгоряються довкола інформації з ексит-полів. Напередодні Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков застеріг, що коли за вислідами виборів розрив між кандидатами у президенти сягатиме 1.5-2 відс., то будуть ймовірні намагання дестабілізувати загальну ситуацію – аж до безконтрольних вуличних акцій.

Цього, на щастя, ще не сталося, але Ю. Тимошенко вже заявила, що насправді у неї не третій, а другий, після В. Зеленського, результат, і що не треба звертати уваги на „продажні ексит-поли, бо це абсолютно маніпулятивна, нечесна річ“.

Остаточні висліди змагання першого кола будуть, згідно з законодавством, оголошені через 10 днів, тобто наступного тижня, 10 чи 11 квітня. У цьому проміжку невідомості політичні сили, котрі стоять за кандидатами, викажуть всю свою творчу енергію. Вже 1 квітня депутат Мустафа Найем повідомив в інтернеті, що „штаби Ю. Тимошенко і В. Зеленського ведуть переговори про об'єднання зусиль у другому турі президентських виборів“. Нібито провідниця „Батьківщини“ готова підтримати В. Зеленського „в обмін на підписання меморандуму про створення парламентської коаліції. А головним завданням цієї коаліції є негайна зміна законодавства і впровадження двотурових парламентських виборів. Тоді партія, яка виграє, отримує 51 відс. місць у Верховній Раді, формує більшість і, відповідно, склад Кабінету міністрів“, – пише М. Найем.

На його думку, така домовленість фактично означатиме, що В. Зеленський оголосить своїм прем'єр-міністром Ю. Тимошенко.

Мабуть, згодом буде цікаво довідатися про враження, винесені з цих виборів сотнями спостерігачів, в тому числі й закордонних. Вже знаємо, як сприйняла Україну Синді МакКейн, вдова незабутнього американського сенатора і великого друга України Джона МакКейна. С. МекКейн приїхала до Києва у складі 25-членної групи з Міжнародного республіканського інституту США. Ось її слова з твіттер-тексту:

„...Джон був ревним прихильником народу України у його боротьбі за свободу. Він назвав свій 13-тий візит на Євромайдан „одним з найбільш зворуш-

ливих досвідів, які я колись мав... я ніколи не бачив подібного до того, чого свідками ми стали“. Тепер я розумію, чому він любив Україну... Вважаю, що немає кращого способу відзначити дорожок мого чоловіка, як засвідчувати постійну підтримку свободи країни, про яку мій чоловік так глибоко дбав“.

Друге коло виборів відбудеться 21 квітня. Якщо нічого не зміниться, конкуруватимуть між собою артист-комік В. Зеленський і П. Порошенко. Швидше за все, значний розрив між одержаними ними голосами збережеться до кінця. Наступного дня вже було підраховано 73 відс. бюлетенів. За В. Зеленського проголосувало 30.43 відс. виборців, за П. Порошенка – 16.14 відс.

В політичній науці усталився погляд, мовби чинні президенти завжди мають перевагу у вигляді „адміністративного ресурсу“. Тобто президентські та в цілому урядові структури, навіть за самою інерцією, а не лише виконуючи замовлення зверху, діють в інтересах провідника держави. Насправді це не завжди так і не скрізь так. Гострі проблеми в економічному житті суспільства змушують місцевих керівників рахуватися з людьми і їхніми настроями, і в цей спосіб вони, аби зберегтися, заздалегідь стають лояльними до наступної влади.

Значно більший вплив у наші часи має медіа-ресурс. Впродовж останніх тижнів на телеканалі „1+1“ виборець щодня бачив В. Зеленського. Власник каналу олігарх Ігор Коломойський знайшов лукаве виправдання: той, бач, виступав не як кандидат, а як артист, у своїй художній програмі.

Олігархічний медіа-ресурс на всі можливі лади переконував, що В. Зеленський – це спонтанний вибір народу, котрий спрагло бажає „нових облич“ у політиці і державному керівництві. Й от І. Коломойський, побачивши популярність артиста в суспільстві, зокрема в середовищі активної молоді, вирішив пожартувати: мовляв, навіть комік матиме більшу підтримку в народі, ніж набридливий „старі обличчя“.

Ні, це далеко не жарт, а холонокровний розрахунок. Економічний аналітик Сергій Фурса пояснює, що за наполегливим просуванням І. Коломойським кандидатури В. Зеленського стоїть грандіозне питання „Приватбанку“, відібраного в І. Коломойського і націоналізованого. Спритний бізнесмен встиг вивести з банківських рахунків понад 5 млрд. дол. Тепер йому потрібен ручний президент, з яким може бути повернутий втрачений банк, врятований від

банкрутства зусиллями української держави.

Не знати, як сприйме свій черговий неуспіх Ю. Тимошенко, для якої теперішня участь у президентських виборах вже третя з черги. Вона належить до тих рідкісних людей, котрих невдачі лише роблять сильнішими. У цьому ми ще раз переконаємося під час наступних виборів до Верховної Ради котрі мають відбутися у жовтні цього року. Експерти передбачають що боротьба за депутатські мандати буде не до порівняння жорстокішою, ніж за президентське крісло. Річ не лише в тім, що українська політика і влада валять до себе людей, котрі розуміють державну службу як спосіб дуже добре жити за рахунок держави – річ ще й невідступною намірі путінської Москви зв'язати Україні руки-ноги, і це через парламент можна досягнути легше, ніж через президента, хоч би хто ним не став.

З боку Заходу загальна картина бачиться невтішною. Агенство „Ройтерс“, відначивши, що найбільш прогнозованим є П. Порошенко, все ж дозволило собі категоричний негативний висновок: „Немає ні одного кандидата, якому можна було б з усією впевненістю сказати: „Так“. Неправда. Просто дивлячись з Лондону тяжко розрізнити в українській реальності абсолютно різні політичні і моральні якості. А телеканали і преса, залежні від олігархів, не були спроможні звернути суспільну увагу на найдостойніших кандидатів.“

Саме у зв'язку з цим Роман Безсмертний нарікає на Святослава Вакарчука, що той мовчав до самого дня виборів, замість вголос назвати політика, якому він довіряє. Вже цим одним кроком популярний в Україні співак міг багато чого змінити у ставленні українців до кандидатів і до вибору найдостойніших з них.

Врешті напередодні самих виборів С. Вакарчук озвався, але – в дуже загальних фразах: мовляв, треба вибрати відповідальних людей, не байдужих до долі України. Це й без нього не тяжко зрозуміти. Виступаючи 31 березня в етері телеканалу „Прямий“, С. Вакарчук поділився своїм баченням важливості цих виборів і завдань, що стоять перед українським суспільством: „Найголовніше, що потрібно Україні, на мою думку, це зміна політичної культури. На жаль, ці вибори (я уважно за ними слідкував) показують, що жоден з 39 кандидатів не пропонує цього – зміни політичної культури. Ми бачимо велику кількість імен, але так і не знаємо, хто за ними стоїть. Ми бачимо велику

кількість і гасел, і красивих слів, але дуже мало, дуже мало реальних, справжніх ідей, які стоять за цим“.

Тим часом кремлівська пропаганда далі шаленіє з того приводу, що Україна відмовилася прийняти російських спостерігачів за цими виборами. Сумнозвісний україножер Володимир Жириновський навіть вніс до Державної Думи законопроект, ціллю якого є не визнати легітимними українські вибори, якщо виграватиме П. Порошенко. І що тоді слід негайно зформувати на Донбасі „перехідний“ уряд, водночас створити хаос в усій Україні, щоб можна було цей уряд відразу посадити в Києві. Що у Володимира Путіна на умі, те у В. Жириновського на язиці.

Серед відрухових емоційних відгуків на висліди першого кола виборів є різні за глибиною розчарування й болю. Один з найрозпачливіших належить проукраїнському кримсько-татарському журналістові Айдерові Муждабаєву:

„Україна, яка п'ять років чинить опір Росії, відчайдушно воює з нею, сьогодні на виборах програвла. Більшість мешканців на території незалежної України (не громадян, їх так не можна назвати), голосуючи за різних кандидатів, вибрали мир з Росією. Точніше, не мир, а капітуляцію перед Путіним на умовах окупанта. Ці люди зрадили свою армію, яка їх захищає. Фактично дезавували Майдан, життя героїв Небесної Сотні. Ці люди живуть з нами поруч, і їх критично багато. Цілком досить для поразки в гібридній війні. І в будь-якій війні. А вона вже триває і неодмінно буде посилюватися.“

Усе сталося саме так, як я прогнозував, а мої недобрі прогнози завжди збуваються. Наступний етап буде ще гіршим. Не мине й року, як ветерани АТО будуть названі „вбивцями українців“, а терористи окупованих районів Донецької і Луганської областей – „такими ж українцями, як усі інші“.

Так, ми, кримські татари, патріоти, військові будемо боротися до кінця, не здамося, на виборах чи ні. Але факт очевидний: згідно з виборами, незалежна Україна є абсолютною цінністю не більше, ніж для 25-30 відс. громадян. Це дуже погано. Це гарантія майбутнього хаосу і російського вторгнення. Їх медіа-плян активно діє, вони зуміли за допомогою тролів, корисних ідіотів і ліваків сколотити інфантильну дебільну більшість...“

Однак, навіть і найбільші оптимісти серед політичних оглядачів та експертів нині в тривозі. Підстави для неї – очевидні.

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

VARSHAVSKY MONUMENTS
862-812-7086
E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ **МАВЗОЛЕЇ**

Великий вибір граніту
Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті
Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

ВЕСІЛЛЯ НА СОЮЗІВЦІ!

SOYUZIVKA: YOUR HUDSON VALLEY WEDDING DESTINATION

відсвяткуйте цю найпам'ятнішу подію свого життя разом з нами!

- ✦ У класичному стилі
- ✦ У народному стилі
- ✦ За індивідуальним сценарієм

**НА СОЮЗІВЦІ ВИ МОЖЕТЕ
ВІДСВЯТКУВАТИ СВОЄ ВЕСІЛЛЯ
В УКРАЇНСЬКОМУ
ТРАДИЦІЙНОМУ СТИЛІ**

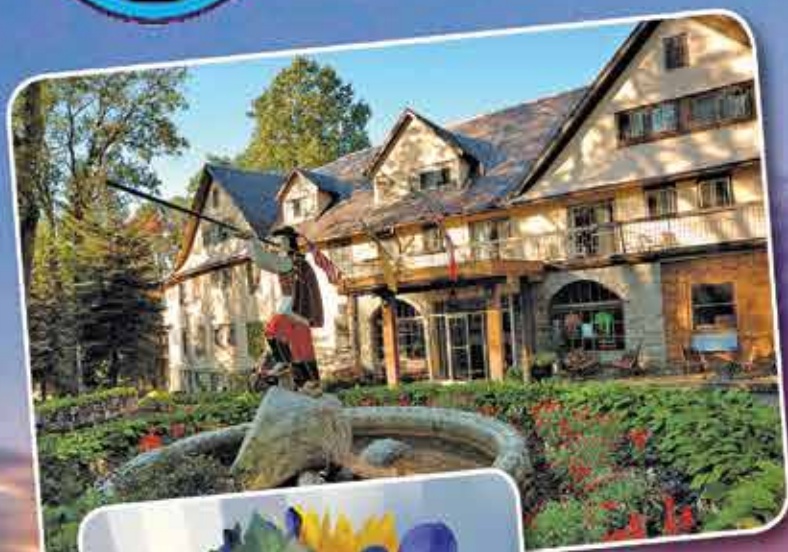
ДО ВАШИХ ПОСЛУГ:

- ✓ весільна церемонія в українському стилі
- ✓ весільне вбрання для дружок та друзів в українському стилі
- ✓ весільне оформлення зали в українському стилі
- ✓ вінчання в українській дерев'яній церкві унікальної архітектури
- ✓ весільна забава впродовж трьох днів

Наші весільні порадики готові відповісти на всі ваші запитання за телефоном:
(845) 626-5641

Наша адреса: 216 Foordmore Road
Kerhonkson, NY 12446
www.weddingsatsoyuzivka.com
email: soyuzivka.events@gmail.com

General Manager: Nestor Paslawsky
Events Manager: Maya Lew
Office Hours:
Monday - Friday 9:00 AM to 4:30 PM

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У БОЖУ ВІЧНІСТЬ
3 квітня 2018 р. нашого найдорожчого і ніколи незабутнього
БАТЬКА, ДІДА, ПРАДІДА, ВУЙКА І СТРИЙКА
українця-патріота, доброї, щедрої, чесної людини

св. п. Михайла Франківського

народженого 24 травня 1919 р. в селі Гораєць на Любачівщині. Він був сином Івана та Анастасії (Мархевка) і братом Юрія, Єви та Івана. Тут, в мальовничому краю, минули його дитинство і юність. Тут він закінчив початкову школу, брав активну участь в роботі читальні "Просвіта", драматичного гуртка та інших мистецьких-громадських організаціях сільської громади. Часто виїжджав із самодіяльними артистами з виставами і концертами в сусідні села повіту та до містечка Чесанів.

Початок Другої світової війни застав його в рідному селі. Встановлення границі між Німеччиною і СРСР віддало село Гораєць під німецьку окупацію. Німецька влада від 1940 року почала вивозити молодь на роботи до Німеччини. Робота у бавора не була легкою, мусів працювати від ранку до ночі. Але, незважаючи на те, Михайло об'єднував молодих українців в хори, які щонеділі співали Службу Божу в церкві, сам і керував тими хорами. Тут переселенці мали можливість зустрітися, згадати рідні краї, від чого ставало легше на серці.

Воєнні фронти, що гуляли просторами Європи, насувалися на Німеччину. Нарешті фашистська Німеччина капітулювала. Її поділили на окупаційні зони: американську, англійську і радянську. Михайло опинився в американській зоні, де були створені табори для переміщених осіб (DP). В одному із них опинився Михайло і відразу включився до церковного та світського хорів, танцювального гуртка, став членом парафії, кооперативи, читальні, Санітарно-Харитативної Служби, та Центрального Представництва Української Еміграції. Перебування в цьому таборі не було надто трудним. Більше мучила невідомість – що буде далі? Радянські агенти нищпорили по таборах, агітували за повернення на "родину". Михайло, як і багато інших, вирішив залишитися на Заході, бо знав, що чекає переселенців в Союзі, знав про переслідування, тюрми, а то й розстріли. Довго перебував у таборах (DP) і тільки в травні 1950 року Михайло з дружиною і дочкою прибули до США, де родина Франківських оселилася на постійне проживання в Бостоні, Массачусеттс. Михайло, влаштувавши життя родини, долучився до активної праці при українських церковних і громадських організаціях. Став членом товариства "Об'єднання Українців Бостону", Спілки Української Молоді Америки, Батьківського Комітету при Школі українознавства та членом Українського Конгресового Комітету Америки у Бостоні. Михайла обрали до управи відділу УККА де згодом став секретарем, а відтак збирачем Українського Народного Фонду від 1957-1992. На посаді секретаря попрацював 21 рік, проявив себе активним і здібним організатором. Одночасно, в СУМі був співорганізатором Юного СУМА, виховником танцювального та співочого гуртків, Булавним та Культурно-освітнім референтом впродовж 1960-1965 років. При Управі був секретарем та архіварем 8 літ, головним збирачем фондів до заupu сумівського дому та на різні цілі Осередку, як рівнож 3 років в Контрольній Комісії.

Впродовж свого життя часто допомагав родині/краянам в Україні. Він був членом НТШ в Америці, Українського Гарвардського Університету, Українського Вільного Університету в Мюнхені, 307-го Відділу Українського Народного Союзу, Провидіння. З виходом на пенсію не покинув громадської роботи і до кінця своїх днів не поривав співпраці з українськими організаціями. Відірваний в юнацькі роки від рідної землі він тужив за нею і, як тільки впала "залізна завіса", часто відвідував рідну Україну.

Михайло пішов з життя 3 квітня 2018 року, чесно виконавши свій обов'язок люблячого, дбайливого батька/дідуся/прадіда, ревного громадянина, залишивши надзвичайно багатий духовний спадок потомкам.

Залишилися: донька Романна і зять Володимир Михайливи, внучка Христина з чоловіком Стефаном Коханом і дітьми Николею і Катрусею, та Лариса з чоловіком Кевином Морис і дітьми Захарієм і Самантою, та дальша родина в США, Канаді та Україні.

Вічна Йому Пам'ять!

Стефанія Черепанин

з дому Гошко

22 серпня 1943 - 20 березня 2019

У глибокому смутку повідомляємо, що відійшла на вічний спочинок наша найдорожча Мама, Сестра, Бабця і Прабабця, св. п. Стефанія Черепанин, народжена 22 серпня 1943 року в Соколуках, Україна, вдова св. п. Василя.

Протягом багатьох років Пані Стефа працювала в Сурмі, при 7-ій вулиці у Нью-Йорку. Була відомим неофіційним послом української громади. Туристи та місцеві жителі почувалися як вдома коли відвідували Сурму та Паню Стефю.

У глибокому смутку залишилися: син Василь, мол., донька Александра-Леся Vazeos з чоловіком Дмитром, брат Володимир Гошко, внуки Стефанія Samuels з чоловіком Scott, Андрея Vazeos, Наташа Черепанин, Кайлер Черепанин, Джанатан Черепанин, правнук Michael Dimitri Samuels. Племінники і племінниці Марко Гошко з дружиною Ruth, Юрій Гошко з дружиною Judith, Андрій Гошко, Наталія Гошко, Тіна Рокошак з дочкою Кайлі Рокошак.

Парастас відбувся в похоронному заведенні Петра Яреми у Нью-Йорку. Похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку. Тіло св.п. Стефанії спочило поруч з чоловіком на кладовищі св Духа в Гемптонбургу, Нью-Йорк.

Вічна їй пам'ять!

У глибокому смутку ділимося болючою вісткою з рідними і знайомими, що 21 березня 2019 року відійшла у вічність наша найдорожча Дружина, Мама, Бабця і Сестра

св. п.

Люба Книш

з дому Миськів

народжена 28 квітня 1947 року у Кронберг, Німеччина.

Похоронні відправи відбудуться в п'ятницю, 12 квітня 2019 року, в Українському Католицькому Соборі Пресвятої Родини у Вашингтоні, Д.К.

Залишилися у глибокому смутку:

- чоловік - Роман
- діти - Роман з дружиною Кейт
- Марко з дружиною Сарою
- внуки - Мія, Роман, Марко, Шарлот, Матейко
- сестра - Маруся Ференс з родиною
- брат - Олег Миськів з родиною
- родини - Степові, Дицьо, Перфецькі, Мельник, Базарко, Гошовські

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на свіжу могилу Покійної, просимо складати пожертви на дослідження хвороби Альцгеймера:

Чеки виписувати на: The Warren Alpert Medical School
Мемо: Alzheimer's Research - Luba Knysh
Адреса: The Warren Alpert Medical School of Brown University
Attn: Mary Ellen Grosvenor, Biomedical Advancement
350 Eddy Street
Providence, RI 02912

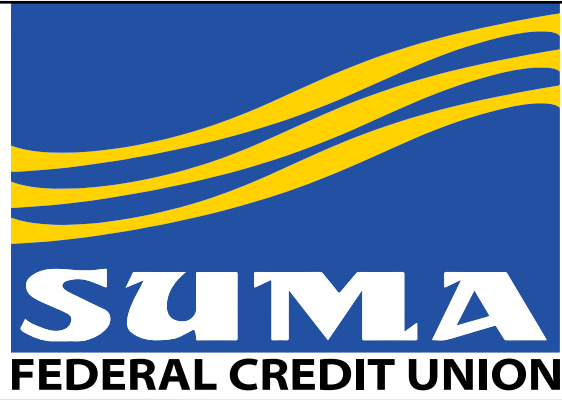
<https://brunonia.brown.edu/giving/article/can-we-prevent-alzheimers>

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

У нас Ваші Заощадження
РОСТУТЬ

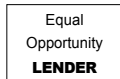
MONEY MARKET

2.02% APY*

на суму 50,000 і більше

*APY = Annual Percentage Yield calculated on the assumption that dividends remain on deposit until maturity. A minimum to open a CD is \$ 1,000.00. Early withdrawal penalties may apply. Rates are effective Jan. 2, 2019 and are subject to change.

SUMAFUCU NMLS# 527694

CDs

1 Year CD - Share CD

2.79% APY*

5 Year CD - Share CD

3.30% APY*

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) Відвідайте нас на www.sumafcu.org